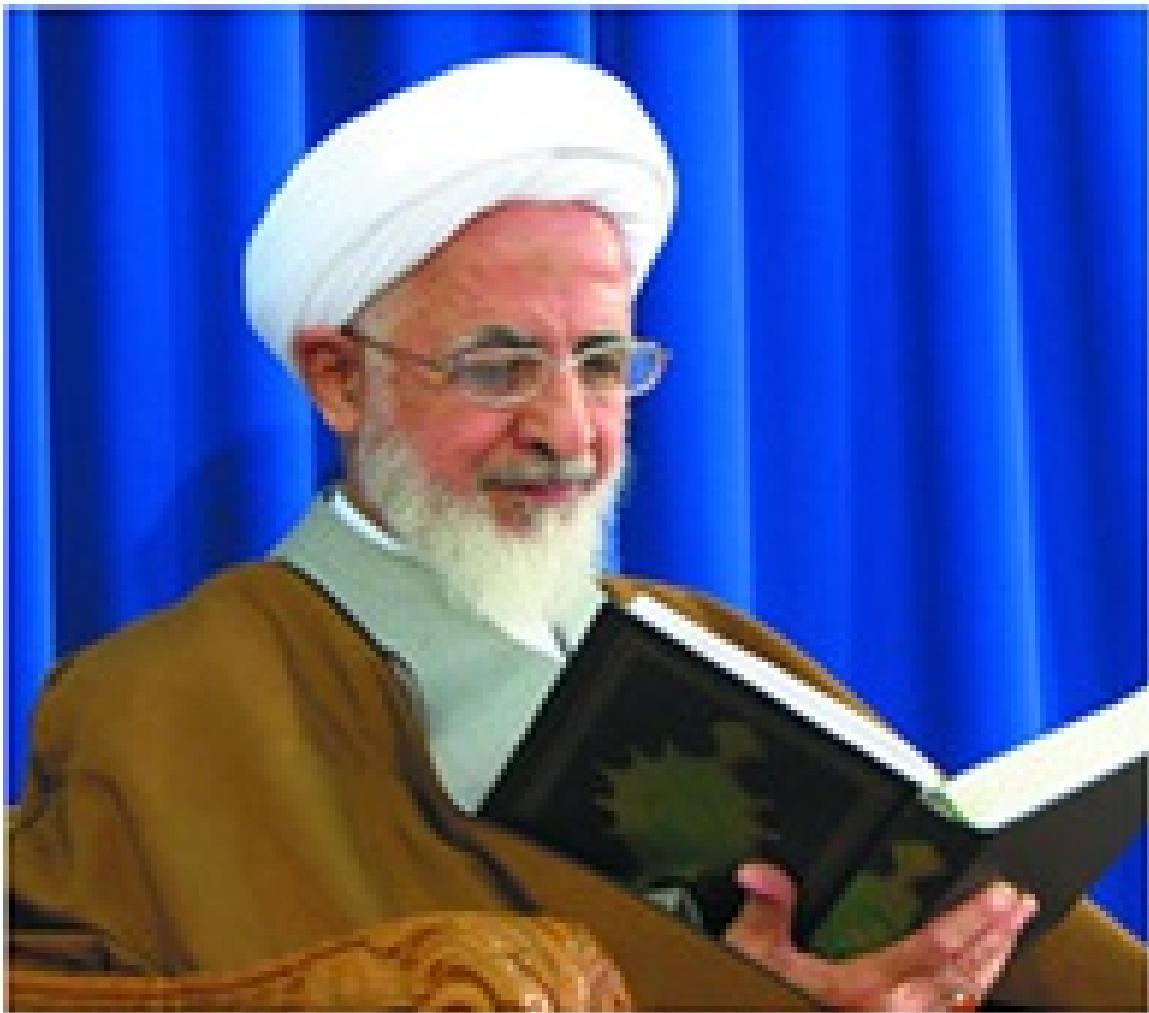

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

مکتبہ درود و مصلی علی الائمه علیہ السلام

مشهد احمد

باقی سر مردانی ملکہ جوادی آملی

باقی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شهد شهود: بررسی سیره عرفانی علامه جوادی آملی

نویسنده:

محمد جواد رودگر

ناشر چاپی:

مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	- فهرست
۷	شهد شهود: بررسی سیره عرفانی علامه جوادی آملی
۷	مشخصات کتاب
۷	اشاره
۹	فهرست مطالب
۱۲	پیش گفتار
۱۳	مقدمه
۱۵	شهد شهود
۱۵	اشاره
۱۵	عرفان از دیدگاه علامه جوادی آملی
۱۶	منزلت انسان کامل در عرفان اسلامی
۱۹	نسبت عرفان و اخلاق
۲۲	نسبت شناسی عرفان و فلسفه
۲۳	ویژگی های عرفان ناب در افق اندیشه علامه جوادی آملی
۲۲	اشاره
۲۳	۱. عرفان قرآن مدارانه
۲۶	۲. عرفان مبتنی بر معرفت نفس، مراقبت نفس و محاسبت نفس
۲۸	۳. تزکیه نفس، تذکیه عقل و تضحیتیه نفس
۳۰	۴. شهود فقر ذاتی
۳۰	۵. حجاب اصلی خود
۳۱	۶. عبودیت روح حاکم بر عرفان عملی
۳۲	۷. «توحید» اصل حاکم سیر و سلوک الى الله
۳۳	۸. ویژگی های سیر و سلوک الى الله
۳۳	اشاره

۳۴	نکات کلیدی پیرامون «روش عرفانی» علامه جوادی آملی:
۳۸	حقیقت عرفان و روش عارفان
۳۸	اشاره
۳۸	خانه شیشه‌ای
۴۰	۲. راه عرفان تهذیب است
۴۰	۳. قلب سلیم منبع شناخت شهودی
۴۱	۴. عرفان شیعی
۴۲	۵. عرفان و توحید
۴۲	۶. روشنمندی عرفان اسلامی
۴۴	معرفی توصیفی یک کتاب از اسناد
۴۴	اشاره
۴۴	حیات عارفانه امام علی(ع)
۵۴	نتیجه گیری
۵۷	کتاب نامه
۶۱	درباره مرکز

شهد شهود: بررسی سیره عرفانی علامه جوادی آملی

مشخصات کتاب

سرشناسه: رودگر کوهپر، محمدجواد، ۱۳۴۲ –، گردآورنده

عنوان و نام پدیدآور: شهد شهود: بررسی سیره عرفانی علامه جوادی آملی / نویسنده محمد جواد رودگر.

مشخصات نشر: قم: صدا و سیما^ی جمهوری اسلامی ایران □ مرکز پژوهش‌های اسلامی □ ۱۳۸۸

مشخصات ظاهری: ۵۰ ص.

فروست: مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما؛ ۱۴۴۱.

شابک: ۷۰۰۰ ریال: ۹۷۸-۹۶۴-۵۱۴-۱۰۱-۹

یادداشت: کتابنامه: ص. [۴۷-۵۰]؛ همچنین به صورت زیرنویس.

عنوان دیگر: بررسی سیره عرفانی علامه جوادی آملی.

موضوع: جوادی آملی، عبدالله، ۱۳۱۲ – -- دیدگاه درباره عرفان

موضوع: عرفان

شناسه افزوده: صدا و سیما^ی جمهوری اسلامی ایران. مرکز پژوهش‌های اسلامی

رده بندی کنگره: BBR1۳۳۸/ج۹/۸۵۴ ۱۳۸۸

رده بندی دیوی: ۹۹۸/۲۹۷

شماره کتابشناسی ملی: ۱۸۸۴۵۱۸

ص: ۱

اشاره

فهرست مطالب

پیش گفتار ۱

مقدمه ۲

شهد شهود ۴

عرفان از دیدگاه علامه جوادی آملی ۴

منزلت انسان کامل در عرفان اسلامی ۵

نسبت عرفان و اخلاق ۸

نسبت شناسی عرفان و فلسفه ۱۱

ویژگی های عرفان ناب در افق اندیشه علامه جوادی آملی ۱۲

۱. عرفان قرآن مدارانه ۱۲

۲. عرفان مبتنی بر معرفت نفس، مراقبت نفس و محاسبت نفس ۱۴

۳. تزکیه نفس، تذکیه عقل و تضحیه نفس ۱۶

۴. شهود فقر ذاتی ۱۸

۵. حجاب اصلی خود ۱۸

۶. عبودیت روح حاکم بر عرفان عملی ۱۹

۷. «توحید» اصل حاکم سیر و سلوک الی الله ۲۰

۸. ویژگی های سیر و سلوک الی الله ۲۱

نکات کلیدی پیرامون «روش عرفانی» علامه جوادی آملی: ۲۲

حقیقت عرفان و روش عارفان ۲۶

۲. راه عرفان تهذیب است ۲۸

۳. قلب سلیم منبع شناخت شهودی ۲۸

۴. عرفان شیعی ۲۹

۵. عرفان و توحید ۳۰

۶. روشنمندی عرفان اسلامی ۳۰

معرفی توصیفی یک کتاب از اسناد ۳۲

حیات عارفانه امام علی(ع) ۳۲

نتیجه گیری ۴۲

کتاب نامه ۴۵

پیش گفتار

پیش گفتار

فطرت حقیقت طلب انسان همیشه جویای حقیقت و معرفت صحیح از ناصحیح جهت رشد و کمال بوده خواهد بود و همین امر سبب توسعه معنویت گرایی در عصر حاضر می باشد. از طرف دیگر شیادان راه طریقت دام هایی را با نام های زیبای عرفانی بر سر راه بشر گستردۀ اندو روزبه روز بر تعدادشان افزون می گردد در چنین فضایی غبارآلود و بدعت زا وظیفه عالمان ربانی دو چندان می گردد و باید به بیان حقایق صراط مستقیم پردازند.

کتاب حاضر به گوشۀ هایی از اندیشه های عارف ربانی و فیلسوف الهی حضرت علامه آیت الله جوادی آملی در زمینه عرفان ناب اسلامی می پردازد. و به وضوح شاخص های عرفان اسلامی را برای جویندگان حقیقت برمدار وحی قرآنی و حقیقت نبوت محمدی صلی الله علیه و آله و ولایت علوی بیان می دارد.

با تشکر از تلاش ها و زحمات حجت الاسلام دکتر محمدجواد رودگر که به تأليف اين کتاب پرداختند و همچنین با تشکر از حجت الاسلام عبدالله متقی زاده که در امر نظارت و ارزیابی ما را ياری نمودند.

و من الله التوفيق

اداره کل خدمات رسانه ای

مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیما

مقدمه

مقدمه

بزرگان اهل معرفت و معنویت تنها سیر عرفانی – سلوکی ندارند بلکه سیره عرفانی – سلوکی دارند، زیرا «سیره» بر وزن « فعله » بر نوعی سلوک و رفتار و سبک ویژه‌ای از مناسبات فکری – فعلی دلالت می‌کند، به بیان دیگر دارای اصول، منطق و روش و مکانیسم کاملاً تعریف شده است. «منطق و اصولی» که در هیچ شرائطی تغییر نمی‌کند یا منطق عملی که تغییر ناپذیر است اگرچه ممکن است با توجه به شرایط زمان و مکان یا در عالم سلوک عرفانی نسبت به مقامات و احوال و کیفیت سیر و سلوک شدت و ضعف یافته و روش‌های متناسب و متناسخ با همان مقامات معنوی و احوال روحانی داشته باشد. مثلاً یکی از اصول مهم و زیربنایی آیت الله علامه جوادی آملی در «عرفان عملی» همان «شريعت گرایي» در همه مراحل ابتدائي، ميانه و نهايی سیر و سلوک است که «خط قرمز» عرفان عملی اسلامی است و در هیچ شرایطی تبدیل پذیر و ساقط شدنی نیست یا سقوط تکلیف و گریز از شريعت در چنین عرفانی راه ندارد به تعبیر ايشان «...اگر تهذیب و تزکیه، برخلاف مسیر شرع باشد، چنین ریاضتی باطل است، يعني سیر و سلوک جز با انجام واجبات و مستحبات از يك سو و ترك محرمات و مکروهات از سوی ديگر، قابل قبول نیست و بازدهی هم

(۱۱) ندارد.

بنابراین شناخت اندیشه و بینش، انگیزه و گرایش، اخلاق و روش، هندسه معرفتی – معنویتی یا مکتب و متد و مسلک عارفانی چون معظم له ما را با شناخت هر چه بیشتر، بهتر و عمیق تر عرفان اسلامی یا عرفان ناب یاری می نماید. چه اینکه سنت و سیره چنین انسان هایی که اگرچه معصوم نیستند لکن پرورش یافته گان مکتب معصومین(ع) هستند انسانی چون ایشان که عقل و بینش قرآنی، دل و گرایش قرآنی، رفتار و کنش و واکنش قرآنی دارد می تواند «اسوه»، «الگو» و سرمشقی برای مشتاقان کوی کمال و سالکان ساحت سلوک تا شهود قرار گیرد و نوشتار حاضر عهده دار تبیین روش و سیره سلوکی و گرایش های عرفانی این قرآن شناس معاصر، حکیم متأله، فقیه بارع، عالم ربّانی و عارف قرآنی بر محور آثار وجودی اش اعم از آثار گفتاری و نوشتاری و بر منبای آثار وجودی و عینی اش اعم از نوع سلوک و رفتار و تربیت شاگردان باشد که آثار وجودی هر کسی نشانی از حقایق وجودی و راهی در رفتن به درون و ساحت باطنی آنهاست. به تعبیر قرآن کریم: «قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَأْكِلَتِهِ»^(۲) به همین وزان و برهان به اجمال و ایجاز اصول بینشی و مسلک گرایشی و روش آن عزیز و کبریت احمر عصر در حکمت، عرفان، تفسیر و... که نشانی از «حيات طیبه قرآنی» است را طرح و تبیین می نماییم:

- ۱- جوادی آملی، تفسیر موضوعی قرآن مجید، قم، مرکز نشر اسراء، ۱۳۷۹، چ ۳، ج ۱۰، ص ۲۹۵؛ جوادی آملی، دین شناسی، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۱، چ ۱، صص ۶۶ – ۷۴؛ سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۹۱؛ سروش هدایت، ج ۲، ص ۳۰۲.
- ۲- اسراء: ۸۴

شهد شهود

اشاره

شهد شهود

زیر فصل ها

عرفان از دیدگاه علامه جوادی آملی

منزلت انسان کامل در عرفان اسلامی

نسبت عرفان و اخلاق

نسبت شناسی عرفان و فلسفه

ویژگی های عرفان ناب در افق اندیشه علامه جوادی آملی

عرفان از دیدگاه علامه جوادی آملی

عرفان از دیدگاه علامه جوادی آملی

عرفان حقیقی از دو اعتراف: ۱. اعتراف به «جهل» از معرفت به خدای سبحان از باب «ما عرّفناک حق معرفتک»^(۱) و ۲. اعتراف به عجز از عبودیت در برابر معبد مطلق و راستین بر محور «ما عبدناک حق عبادتک»^(۲) تشکیل شده است چه اینکه غایت عرفان فهم و شهود این حقیقت است که هویت غیبیه و مطلقه شکار احدي نخواهد شد چه اینکه «معرفت اکتناهی ممکن به واجب، محال است؛ زیرا محدود، توان احاطه نامحدود را ندارد، چنان که هیچ معلولی قدرت اکتناه علت خود را نخواهد داشت و همین برهان عقلی و فلسفی را «عرفان شهودی» تأیید می کند. زیرا همه عارفان واصل معرفت به عجزند و نه تنها به قصور عبادی اعتراف دارند «ما عبدناک حق عبادتک» بلکه به عجز عرفانی نیز اقرار دارند «ما عرّفناک حق معرفتک» و آنچه برهان و عرفان بر آن همانگ است قرآن نیز امضاء کرده و سنت گواهی می دهد...»^(۳) پس معروف در علم عرفان خدای سبحان و اسمای حسنای اوست و از باب اینکه «ارزش علم به ارزش معلوم است» معرفت عرفانی در ارزش، بی نظیر بوده و انسان کاملی که به قدر امکان از

۱- مرآه العقول، ۸، ص ۱۴۶؛ بحار، ج ۶۸، ص ۲۳.

۲- مرآه العقول، ۸، ص ۱۴۶

۳- عبدالله جوادی آملی، عین نضّاخ، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۷، چ ۱، ج ۱، ص ۳۸.

آن بهره می برد نیز مظهر آن یگانگی و بی مانندی است.^(۱) چه اینکه «عرفان نظری سلطان علوم نظری است».^(۲)

از سوی دیگر «انسان کامل» رکن دیگر عرفان اسلامی است و انسان کامل همانا موحدی است که نه تنها به وحدت شهود راه یافته بلکه به وحدت شخصی وجود بار یافته است و نه تنها آن وجود واحد را همواره با خود می بیند «هَوَ مَعَكُم»^(۳) بلکه باطن خود را که همان خلیفه مطلق خداست در خدمت مستخلف عنه خویش مشاهده می نماید.^(۴)

منزلت انسان کامل در عرفان اسلامی

متزلت انسان کامل در عرفان اسلامی

غایت حرکت حبی خداوند، همانا پیدایش انسان کاملی است که حبیب اوست و رسالت حبیب خدا ترسیم هندسه محبت است: «إِنْ كُتُبُنَا تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبِّنِكُمُ اللَّهُ»^(۵) لذا مزد پیامبری خویش را به دستور محبوب جهان هستی، عترت طاهرین(ع) خود قرار داد: «قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمُؤَدَّةُ فِي الْقُرْبَى»^(۶) و سر انتفاع محبان از مودت اهل بیت عصمت(ع) آن است که امامت صراط مستقیم و سیل سوی خداست و تولی آنان همانا تطرّق راه مستقیم الهی است...^(۷)

بنابراین «انسان کامل شناسی» در توحید شناسی و وصول به وجود دارای اصالت است و تنها راه نیل به معارف شهودی طی طریقت والای خدا و ولایت

۱- ر.ک: عبدالله جوادی آملی، عین نصّاخ، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۷، چ ۱، ج ۱، ص ۹۹.

۲- جوادی آملی، سروش هدایت، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۲، چ ۱، ج ۲، صص ۹۵ و ۹۶.

۳- حدید: ۴.

۴- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۸۳

۵- آل عمران: ۳۱.

۶- سورا: ۲۳.

۷- جوادی آملی، سرچشمہ اندیشه، ج ۵، صص ۱۰ و ۱۱.

اولیای فانی در خدا خواهد بود.^(۱) چنانکه «راه عرفان» یعنی تهذیب، تصفیه و ترکیه روح براساس عمل به فرائض و سنن و پرهیز از محرم و مکروه و غیره راه رسیدن به معارف توحید ناب و نیل به مقام انسان کامل است.^(۲)

در فراز و موضوع دیگر نوشه اند:

«انسان سالک کوی حق اگر به رسول اکرم صلی الله علیه و آله ایتمام و اقتدا نماید، نه تنها به دام غفلت و کام عَفْوت فرو نمی رود، بلکه در خواب ظاهری هم از فیض بیدار دلی و فوز ابن یقظان بودن طرفی می بندد. زیرا رسول اکرم صلی الله علیه و آله چنین فرمود: «تنام عینی و لاینم قلبی»^(۳) شاگرد پیرو آن حضرت نیز در خواب، رؤیای صالح و سودمند دارد که نشانه بیداردلی اوست. چنین انسانی وارسته در دنیا لذت بهشت را می برد و همسان بهشتیان دائمًا در حضور اسمای الهی است؛^(۴) پس محبت خدا که محبوب راستین و حقيقی و بالذات است اساس دین و عرفان دینی و محبت اولیای الهی واحکام دینی وسیله نیل به آن حب والاست.^(۵)

می توان یقین شهودی به معارف را هدف نهایی آفرینش انسان دانست که همواره به عبادت متکی است، گرچه نحوه اعتماد آن بر عبادت در هر نشئه ای مناسب با همان نشئه است (یعنی در دنیا به متن عبادت های تشریعی تکیه دارد و در آخرت به باطن آن که ظاهر می شود، متکی است) و اگر لحظه ای عبادت نباشد، آنچه مشهود است، مستور می گردد و آنکه شاهد است، محجوب

۱- جوادی آملی، سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۹۵، به نقل از: جامع الاسرار، ص ۵۰۰.

۲- جوادی آملی، سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۹۱.

۳- بحار، ج ۱۶، ص ۳۳۱.

۴- سرچشمہ اندیشه، ج ۲، ص ۲۳۷، چ اول، ۱۳۸۲، اسراء، قم.

۵- جوادی آملی، تسنیم، ج ۸، ص ۳۱۱، چ اول، ۱۳۸۵، اسراء، قم.

می شود، زیرا تنها وسیله شهود سالک و ظهور غیب همانا عبادت.^(۱) سپس بحث از عمل به فقه اصغر و فقه اوسط و آنگاه فقه اکبر (عرفان نظری و عملی) را مطرح کردند تا به قرب نوافل و فرائض توان شهود حق بررسد تا شهود کثرت مانع شهود وحدت نشده و شهود وحدت نیز حاجب شهود کثرت نشود که بتواند جامع هر دو باشد در نتیجه قرب فرائض شهود حق بصورت جامع است.^(۲)

استاد جوادی آملی عرفان مطلوب را شهود عینی خدای سبحان و اسمای حسنای او در پرتو عرفان عملی که در ساحت عزم، اراده، نیت، محبت، اخلاص و نظایر آن همه از سinx گرایش اند و مسئول همه آنها عقل عملی است و عمل صالح که حسن فعلی است با ایمان خالص که حسن فاعلی است سالک را به بارگاه صالحان که گوهر هویت آنها با صلاح و فلاح و نجاح آمیخته و متعدد شده است ممکن می داند و بر محورهایی چون معرفت خدا و انسان کامل، محبت خدا و انسان کامل قرار گرفته است و وحی میزان چنین عرفانی و علم شهودی، عینی و مصداقی است تا شهودهای ارباب عرفان توزیع و تصحیح شود چه اینکه وحی انبیا^(ع) و اولیای معصوم^(ع)، از هر گونه سهو، نسیان، خطای حکمی و موضوعی محفوظ است و در عرصه شهود و عین اليقین، به مثابه بدیهی در ساحت علم حصولی است و انسان کامل چون به حق اليقین باریافته حق مدار و صدق محور است.

بنابراین عرفان که یک گرایش عملی منتهی به بینش شهودی است تحت ولایت وحی قرار دارد.^(۳)

بنابراین عارف بیدار و هشیار: سر پلی از معقول به مشهود ساخته و از حصول

۱- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۱۰۴.

۲- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، صص ۱۰۵ و ۱۰۶.

۳- نک: جوادی آملی، سروش هدایت، ج ۲، صص ۹۱ – ۹۳، چ اول، ۱۳۸۲، اسراء، قم.

به حضور راه یافته و از غیب به شهادت بارگرفته و از علم به عین آمده و از منزل اطمینان به مقصد لقای خدای سبحان رسید و از آنجا سیر بی کران «من الله الى الله فی الله» را با نوای «آه من قله الزاد و بعد الطريق و طول السفر»^(۱) و با شهود مقصود و حیرت ممدوح «رب زدنی فیک تحریراً»^(۲) ادامه داد و با امامان معصوم(ع) هماهنگ شد که فرمود: «الهی هب لی کمال الانقطاع الیک...»^(۳)

نسبت عرفان و اخلاق

نسبت عرفان و اخلاق

راه عرفان واقعی از تمام مقاطع راه معرفت شناسی جداست و تحت هدایت و حمایت معرفت و حیانی است که سلطان علوم و ملکه معارف ممکن است و عرفان از همه مراحل دانش حصولی استقلال دارد^(۴) و معرفت عرفانی در ارزش بی نظیر است^(۵) و درجه وجودی عرفان برتر از مرتبه هستی کلام و فلسفه است و به تبع آن ارزش اخلاقی، فقهی و اخلاقی آن که در معاد معلوم می گردد، برتر خواهد بود^(۶) و از حیث روش شناختی نیز عرفان نظری سلامت روش خود را به تصفیه روح و ریاضت نفس متعهد است^(۷)، اما در عین حال باید به چند نکته در خصوص نسبت عرفان و اخلاق اشاره کرد:

نکته اول: «فرق عرفان عملی با اخلاق، در تمایز عرفان نظری از اخلاق نظری نهفته است زیرا عرفان عملی برای تحقق ره آورد عرفان نظری است، ولی

- ۱- نهج البلاغه، حکمت ۷۷.
- ۲- اسفار، ج ۳، ص ۸۴ حاشیه مرحوم سبزواری.
- ۳- سرچشمہ اندیشه، ج ۲، ص ۲۴۳.
- ۴- سروش، ج ۲، ص ۹۰.
- ۵- عین نضاخ، ج ۱، صص ۹۹ و نک: شمس الوحی تبریزی، صص ۲۴۶ – ۲۴۷، چ اول، ۱۳۸۶، اسراء: قم.
- ۶- عین نضاخ، ج ۱، ص ۱۰۳، نک: سروش هدایت، ج ۲، ص ۲۹۳.
- ۷- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۲۰.

اخلاق عملی برای تحقق رهنمود اخلاق نظری است.^(۱)

نکته دوم: «فن اخلاق» برای پرورش مجاهد نستوه جهاد اوسط است تا از کمند هوا برهد و از کمین هوس نجات یابد و به منطقه امن قسط و عدل برسد و «فن عرفان» برای پرورش سلحشور مقاوم جهاد اکبر است تا از مرصاد علم حصولی برهد واز رصد برهان عقلی رهایی یابد و از محدوده تاریک مفهوم و باریک ذهن نجات پیدا کند و به منطقه ای که مساحت آن بیکران است بار یابد و از طعم شهود طرفی بیندد و از استشمام رایحه مصدق عینی متنعم شود.^(۲)

نکته سوم: اگرچه عرفان عملی و اخلاق عملی در برخی مبادی مشترک اند ولی فرق عمیق و جوهری آنها همچنان محفوظ است و اخلاق عملی به منزله منطق عملی برای عرفان عملی است.^(۳)

نکته چهارم: گرچه اخلاق نظری جزئی علوم جزیی بوده و زیرمجموعه فلسفه به معنای عام است و اخلاق عملی برای اجرای همان مطالب اخلاق نظری است، لیکن اشتراک آنها در پاره ای از مراحل و مسائل، زمینه طرح برخی از معارف بلند عرفان نظری را در اخلاق نظری فراهم نموده است. چنان که سیر متخلقان به اخلاق عملی هم با سلوک عارفان در بعضی از منازل هماهنگ است.

نکته پنجم: به دلیل همین زمینه سازی اخلاق نظری برای طرح معارف عمیق و بلند عرفان نظری بود که مرحوم محقق طوسي (قدس سره) گاهی در اوج مسائل

۱- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۲۶.

۲- حیات عارفانه امام علی ص ۲۶ چ دوم، ۱۳۸۱، اسراء، قم

۳- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۲۷

اخلاقی برخی از مطالب عرفانی را یاد نموده است.[\(۱\)](#)

برای همین منظور استاد جوادی آملی در موضع دیگر نوشته اند: «عارفان که جهان را بر اساس ظهور اسمای الهی مشاهده می کنند اخلاق علمی و سیر و سلوک عملی را به گونه ای دیگر تبیین می کنند، ولی اگر حکیم بخواهد بیان های عارفان را به قالب فنی در آورد که هم از آیات و روایات دور نماند و هم از براهین عقلی مهجور نباشد، راهی را که محقق طوسی طی کرده است، می تواند معیار قرار دهد.[\(۲\)](#)

نکته ششم: عرفان عملی ملکه فنون عملی اخلاق و سیر و سلوک ارتباطی است... آنچه جز گرایش ریاضت است، تحت امامت عرفان عملی متمر است و گرنه تحجر خشم آلود خواهد شد.

تفاوت مهم اخلاق و عرفان عملی آن است که محور اخلاق، تحصیل فضیلت انسانی، مانند عدل، صدق، امانت، ایثار و احسان است و مدار عرفان عملی تحصیل شهود اسمای حسنای الهی و مظاهر آن از قبیل بهشت و دوزخ و... است.[\(۳\)](#)

نکته هفتم: در عرفان از بود و نمود و در اخلاق از «باید و نباید» سخن به میان می آید و اخلاق عملی کوشش برای پرورش روح مهذب است.[\(۴\)](#)

۱- سرچشمۀ اندیشه، ج ۵، ص ۵۴.

۲- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۱، ص ۲۲۴، چ سوم، ۱۳۷۹، اسراء، قم.

۳- سروش هدایت، ج ۲، ص ۹۶.

۴- چشمۀ اندیشه، ج ۱، ص ۲۷، و سروش هدایت، چ ۲، ص ۹۶ – ۹۷.

نسبت‌شناسی عرفان و فلسفه

نسبت‌شناسی عرفان و فلسفه

اگرچه موضوع عرفان هستی مخصوص و لابشرط قسمی و مقصومی است نه لا-شرط مفهومی و ماهوی که در عرفان از «بود و نمود» و در فلسفه «بود و نبود» بحث می‌شود یا موضوع عرفان «وجود لابشرط» و موضوع فلسفه وجود بشرط از حیث هستی شناختی است و از جهت معرفت شناختی نیز عرفان بر منع دل و ابزار تهذیب نفس و تزکیه روح و فلسفه بر منع عقل و ابزار برهان قرار گرفته و از بعد غایت شناختی نیز عرفان شهود حق و اسمای حسنای الهی است و در فلسفه فهم هستی و تفسیر عقلانی وجود و از جمله واجب الوجود. و تشکیک ذات مراتبی سخن به میان می‌آید (۱) و اینک اشاراتی چند در نسبت‌شناسی عرفان و فلسفه:

اشارت اول: معلوم برای اهل استدلال چون غزال رمیده است که هرگز با دام مفهوم و صورت ذهنی صید نمی‌شود و حکیم یا متکلم چونان صیادی هستند که هیچ گاه به اصطیاد غزال عینی کامیاب نمی‌گردند. البته بوی نافه و مشکختن برای اهل استدلال دلمایه آرامش است که استدلالیان میان اهل علم اند نه آل معلوم. اما اهل شهود و عرفان به اصطیاد معلوم و در صراط نیال به عین هستند و آل عرفان مصدق: «از علم به عین آمد و از گوش به آغوش» هستند پس بهره برهانیان فلسفی و استدلالیان به بهره شهودگرایان و آل عرفان که آل معلوم اند فرق دارد. (۲)

اشارت دوم: اگرچه علم حضوری قوی تر از دانش حصولی و ادراک شهودی

۱- نک: شمس‌الوحی تبریزی، صص ۲۴۳ - ۲۴۸، *حیات عارفانه امام علی(ع)*، صص ۲۳ - ۲۵.

۲- *حیات عارفانه امام علی(ع)*، صص ۲۴ و ۲۵.

برتر از ادارک مفهومی است، برای عقلی برای عرفان به منزله ابزار منطق است نسبت به حکمت و کلام و تا مادامی که مشهود عرفانی معقول فلسفی نگردد برای دیگران قابل پذیرش نیست.^(۱)

اشارت سوم: عرفان نظری فوق فلسفه است زیرا پیرامون وجود مطلق و لابشرط مُقسّمی بحث می کند و عرفان عملی جهاد و اجتهاد برای شهود وجود و تعینات آن بوده و شهود نمود بودن جهان امکان بدون بهره از بود حقیقی و مشهود حصر هستی در خدا و بی بهره بودن جهان امکان از اصل هستی و نمود بودن آن نسبت به موجود حقیقی است که در عرفان نظری به اثبات رسیده و عامل مهم تبیین مباحث عرفان نظری، همانا عرفان عملی خواهد بود^(۲) و در عین حال فلسفه نسبت به عرفان آلی و نسبت به منطق اصلی است و...^(۳)

ویژگی های عرفان ناب در افق اندیشه علامه جوادی آملی

اشاره

ویژگی های عرفان ناب در افق اندیشه علامه جوادی آملی

زیر فصل ها

۱. عرفان قرآن مدارانه

۲. عرفان مبنی بر معرفت نفس، مراقبت نفس و محاسبت نفس

۳. تزکیه نفس، تذکیه عقل و تضیییه نفس

۴. شهود فقر ذاتی

۵. حجاب اصلی خود

۶. عبودیت روح حاکم بر عرفان عملی

۷. «توحید» اصل حاکم سیر و سلوک الی الله

۸. ویژگی های سیر و سلوک الی الله

۱. عرفان قرآن مدارانه

۱. عرفان قرآن مدارانه

استاد علامه جوادی آملی «قرآن» را بر محور «تَبَيَّنَا لَكُلُّ شَيْءٍ»،^(۴) «مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ»^(۵) و... حامل و حافل کامل ترین، جامع ترین و اثرگذارترین .. و گرایش عرفانی دانسته و معتقدند عرفانی که بر محور قرآن، احادیث و ادعیه باشد عرفانی راستین، حقیقی و همه جانبه است. عرفانی که فطرت پذیر، برهان بردار، معقول و تعالی بخش است چه اینکه قرآن کتاب هدایت و سعادت انسان است و

-
- ۱- حیات عارفانه امام علی(ع)، صص ۲۷ و ۲۸، سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۱۹.
 - ۲- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۲۶
 - ۳- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۴۰ – ۴۳.
 - ۴- نحل: ۸۹.
 - ۵- انعام: ۳۸.

یکی از نیازهای بسیار اساسی انسان نیز نیاز معنوی – باطنی و تربیت روحی است که در قرآن کریم به بهترین وجه ممکن طرح شده است. به تعبیر استاد جوادی آملی: «رهنمودهای دین گاهی به عقل محض و زمانی به نقل صرف و وقتی به .. بین عقل و نقل هماهنگ است و هرگز معنای تبیان بودن این نیست که خود نقل قرآنی، به تنها یی همه احکام را به شکل شفاف بیان کرده است، بلکه با کمک عقل یا نقل است و .. آن با روایات نقلی یا درایت عقلی منافی با تبیان بودن قرآن کریم نیست.»^(۱) چنان که در تبیین آیه «الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَةَنِّی»^(۲) فرمود: «... مفهوم تمامیت اعم از جامعیت است چیز تمام بی شک جامع نیز هست اما عکس قضیه صادق نیست. تعالیم اسلام تام است یعنی به مرتبه ای رسیده است که محتاج امر خارج از خود نیست.»^(۳) و در فرازی دیگر فرمود: «قرآن کریم تبیان (بیان گر) همه معارف ضرروی و سودمندی برای بشر و عهده دار بیان همه معارف و احکام هدایت گر، سعادت بخش و سیادت آفرین جوامع انسانی است.»^(۴) یا می فرماید: «اصول کلی و جامع عنوان دین برای برآوردن همه نیازهای فردی و جمعی است و هر حکمی از احکام دین برای رفع نیاز مخصوص است.»^(۵) یا فرمود: «او در کتاب تشريع که «تَبَيَّنَ لَكُلُّ شَئْءٍ» است، ذرّه ای از حقوق تکوین را که مقام حقیقی انسان است کم نگذاشته...»^(۶) به همین دلیل علامه جوادی آملی به نقد نظریه حداقلی بودن این «نظریه عقل در

۱- تفسیر موضوعی قرآن مجید، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۱، چ ۱، ج ۳، ص ۱۲۹.

۲- مائدۀ: ۳.

۳- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۷، ص ۱۱۱.

۴- جوادی آملی، دین شناسی، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۱، چ ۱، ص ۸۲.

۵- جوادی آملی، حق و تکلیف، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۴، چ ۱، ص ۱۳۱.

۶- جوادی آملی، حق و تکلیف، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۴، چ ۱، ص ۱۵۷.

برابر دین» و «نظریه انحصار نقلی یا اینکه تمام احکام به عهده نقل است» پرداخته و آنها را رد نموده اند تا نظریه «دین جامع و کامل» را طرح و تبیین نمایند.^(۱)

پس از دیدگاه ایشان دین اعم از کتاب و سنت و عقل (نقل و عقل) است که قرآن صامت (وحی مُتَّل)، قرآن ناطق (قول، فعل و تقریر معصوم(ع)) و قرآن صاعد (ادعیه و نیایش ها) و عقل سليم و شکوفا شدن انسان در پرتو وحی (حجت درونی پیامبر باطن و شرع داخلی) را در بر می گیرد و معتقدند که یکی از نیازهای درونی، فطری و ضروری انسان که در جست وجودی کمال و سعادت است یعنی «عرفان» را می توان در قرآن تحصیل کرد پس عرفانی، عرفان است که قرآن مدار باشد.

۲. عرفان مبتنی بر معرفت نفس، مراقبت نفس و محاسبت نفس

۲. عرفان مبتنی بر معرفت نفس، مراقبت نفس و محاسبت نفس

استاد جوادی آملی با بهره گیری از قرآن کریم که کتاب انسان شناسی و انسان سازی است، به خصوص آیات «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ»^(۲) و «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَنْظُرُنَّ نَفْسًا مَا قَدَّمْتُ لِغَدِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ»^(۳) و صاحب نظران و صاحب بصران عرصه حکمت و عرفان از مرحوم سید علی شوستری، ملا حسینقلی همدانی تا علامه طباطبایی(رحمه الله عليهم) که مبتنی بر معارف وحیانی و آموزه های اهل بیت(ع) است، به «طریقه معرفت نفس» معتقدند و مرقوم داشته اند: «ان الانسان

۱- جوادی آملی، حق و تکلیف، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۴، چ ۱، صص ۲۲۰ – ۲۲۸؛ تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۷، صص ۱۱۰ – ۱۱۵.

۲- مائدہ: ۱۰۵، ر.ک: تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۵، صص ۱۵، ۳۹، ۴۲.

۳- حشر: ۱۸.

سالک‌ک الى الله و صائر اليه و لابد للسالک من الطريق، كما لا بد من الغايه و اما الطريق، فهی النفس و اما الغايه فهی جنه اللقاء ولا- طريق لها الا معرفه النفس و تزكيتها و لا غايه للنفس الا لقاء خالقها و لذا اهتم به المحققون من القدما و غيرهم في كتبهم القيمه و كذا في سيرهم الطاهره عن رجس الطبيعه...»^(۱) به همین دلیل در آثار مختلف بر طریق معرفت نفس از هر دو معرفت حصولی — مفهومی و حضوری — شهودی در معرفت رب و سلوک الى الله تأکید ورزیده اند و معتقدند در سه راه معرفت رب: الف) راه آفاقی ب) راه انفسی ج) راه معرفت به حقیقت هستی (از خدا به خدا)، اگر دقت و تأمل شود راه اول یا آفاقی تثلیثی است از سالک (رونده)، مسلک (راه) و مسلوک ک‌الیه (هدف) و راه دوم اگر مفهومی، مدرسه ای و حصولی باشد که به نوعی همان آفاقی است سالک و مسلک یکی شده و مسلوک ک‌الیه جداست یعنی ثنوی گرایانه است و تنها راه سوم توحیدی محض است که از طریق شناخت خدا به خدادست و آیه «سَنُرِيْهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوْ أَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ»^(۲) را به «منزله متن» و سایر ادله قرآنی و روایی را به منزله شرح آن دانسته اند.^(۳) به همین دلیل پس از تحلیل راه های آفاقی و انفسی بصورت حکمی — فلسفی که بین سالک، مسلک و مسلوک ک‌الیه کثرت و بین سالک و مسلک وحدت و با مسلوک ک‌الیه کثرت دیده اند^(۴) راه معرفت نفس شهودی را که در آن کثرت زدایی شده و شهود رب تجلی یافته، یکی

۱- على بن موسى الرضا(ع) و القرآن الكريم، ج ۱، ج ۱، ص ۱۹۶.

۲- فصلت: ۵۳ و ۵۴.

۳- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۲، ص ۱۳۰ ج اول، ۸۳، اسراء، قم.

۴- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۲، صص ۱۹۰ _ ۱۹۸.

از بهترین و کامل ترین راه هایی دانسته اند که ره آوردهای ذیل را دارد:

۱-۲: بصیرت باطن

۲-۲: گشایش راه های جدید برای تحصیل معارف الهیه و روزی های معنوی؛

۳-۲: فرقان پیدا کردن یعنی جدا کردن حق از باطل؛

۴-۲: حیات طیبه که در آن نورانیت دل، تأیید الهی، استغراق در نعم معنوی و فرشته معنوی شدن وجود دارد؛

۵-۲: مشاهده ملکوت؛

۶-۲: رؤیت خدا با چشم دل؛

۷-۲: ادراک حقیقت ایمان و یقین.^(۱)

اگرچه معرفت به خدا از راه خدا «اعرفوا الله بالله»^(۲) را با توجه به تحلیل عمیق فلسفی – عرفانی هماهنگ با سیاق آیه ۵۳ فصلت بخش «أَوْلَمْ يَكْفِ بِرِبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ»^(۳) ممتازترین راه دانسته و ویژگی هایی چون: وحدت راه و هدف، کوتاه ترین راه، نزدیکی هدف، عمیق و امن بودن این راه برای آن برمی شمارد.^(۴)

۳. تزکیه نفس، تذکیه عقل و تضیییه نفس

۳. تزکیه نفس، تذکیه عقل و تضیییه نفس

از دیدگاه استاد سرمایه اصلی سلوک تزکیه نفس و تهدیب روح است تزکیه ای که در حقیقت «خودستانی» است در برابر «خودستانی» و قرآن

۱- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۲، صص ۱۶۸ - ۱۷۱؛ ج ۴، ص ۲۸۱؛ تنسیم، ج ۵، صص ۴۷۲ - ۴۸۲.

۲- اصول کافی، ج ۱، ص ۸۵.

۳- فصلت: ۵۳ و ۵۴.

۴- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۲، ص ۱۸۵؛ تفسیر انسان به انسان، صص ۱۱۶ - ۱۲۰.

کریم امر به خودستانی کرد: «قدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيْهَا»^(۱) و نهی از خودستانی: «فَلَا تُزَكِّوْا أَنْفُسُكُمْ»^(۲) و «جهاد» را در یک تفسیر و قرائت عرفانی به سه قسم تقسیم کردند: جهاد اصغر، جهاد اوسط و جهاد اکبر که جهاد اصغر جنگ با دشمن برون، جهاد اوسط جنگ درون میان رذائل و فضائل که جهاد با نفس است اما با تعییر و تفسیر اخلاقی و جهاد اکبر جنگ در درون است لکن جنگ میان عقل و عشق تا در نهایت عقل به عقال عشق درآید.^(۳) به همین وزان هجرت نیز به هجرت صغرا، وسطا و کبرا تقسیم گشته است.^(۴)

استاد معیار اصلی در «تذکیه روح» را نیز در انجام واجب و ترک حرام دانسته و اولین قدم در تهذیب روح مطرح کرد.^(۵) از سوی دیگر معتقد بودند تذکیه نفس بایسته است با «تذکیه عقل» و تضیییه نفس همراه گردد تا نفس در مسیر و صراط استکمال خویش به مرحله فنا یا قربانگاه اصلی که مضجع و مذبح عارفان راستین است و فنای افعالی، صفاتی و ذاتی را در ک و دریافت نماید و از این طریق لقاء الله شامل حال او شود.^(۶)

۱- شمس: ۹.

۲- نحم: ۳۲.

۳- ر.ک: تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۱، ص ۶۸.

۴- ر.ک: تفسیر موضوعی قرآن مجید، صص ۱۹۰-۲۰۹-۲۹۰-۲۹۴-۲۹۰؛ ج ۱۴، صص ۲۸۶-۲۹۰.

۵- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۱، صص ۲۰۱-۲۰۹؛ ج ۱۳، صص ۳۱۲ و ۳۱۳؛ چ ۳؛ اسراء: ۷۹، قم، سروش هدایت، صص ۲۹۲، ۲۹۳.

۶- شمس الوحی تبریزی، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۶، چ ۱، صص ۲۸۳-۲۸۷؛ تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۴، صص ۹۷-۱۲۰.

۴. شهود فقر ذاتی

۴. شهود فقر ذاتی

علامه جوادی آملی براساس آموزه های قرآنی و تحلیل حکمی – عرفانی معتقدند انسان جز فقر و نیاز و ربط محض به خدای بی نیاز نیست و اگر سالک کوی عرفان حقیقی به شهود و باور نیاز نفسی نه «نسبی اش» پی برد و گدای محض لقای حق گردد^(۱) و معرفت شهودی نفس او را به این فقر و نیاز وجودی برساند و همه هستی و کمالات وجودی اش را از او بداند و مبدأ فاعلی، و مبدأ غایبی سیر و سلوکش را نیز حق سبحانه مشاهده نماید می تواند قدم در وادی «عرفان عملی» بگذارد لذا شناخت و شهود فقر وجودی براساس «يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ»^(۲) و «وااغفر لمن لا يملک الا الدّعاء» که دارایی انسان را به نداری و مالکیت او را به عدم مالکیت تفسیر می نماید.

۵. حجاب اصلی خود

۵. حجاب اصلی خود

حجاب اصلی «خود» است که منشأ حجابی چون گناه می شود یعنی حبّ به نفس سرچشمme معصیت و گناه است و این حجب ظلمانی او را به کوری باطنی می رسانند و از لقای حق هم در دنیا و هم در آخرت محروم می سازند.^(۳) به تعبیر استاد: «حجاب دو طرفه است، اگر بدی حجاب خوبی است، خوبی هم حجاب بدی است، اگر ییدان به انجام فضائل موفق نیستند، نیکان از انجام رذائل منزه هستند.»^(۴) یا می فرماید: «حجاب دو ضلعی است نه

۱- ر.ک: تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۲۸۷؛ تفسیر انسان به انسان، چ ۱، ص ۱۰۷، ۷۹، اسراء، قم، سرچشمme اندیشه، ج ۵، صص ۷۸ – ۸۱
۲- فاطر: ۱۵.

۳- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ص ۲۰۲، ج ۱۰.

۴- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۲۰۷.

سه ضلعی که در سه طرف، «حاجب»، «محجوب» و «محبوب عنہ» باشد مانند دیواری که میان دو کس وجود دارد و در مسائل معنوی، اگر ممالک صفت رذلی داشته و لقاء الله در کار باشد، آن صفت نمی‌گذارد که این شخص به لقاء الله برسد، حال معلوم شده است که این صفت در درون جان انسان هست، یعنی خودبینی حجاب است پس بین ما و خدای ما یک چیز حجاب است و آن خود ماییم و گرنه چیز دیگری در بین خالق و مخلوق نیست.^(۱) بنابراین لازمه نیل به لقاء الله رسیدن به اخلاص العباده لله، یا «مخلص شدن و اخلاص النفس لله» یا مُخلَّص شدن است.^(۲) به همین دلیل سالک باید از هر تعلق و تعینی آزاد گردد^(۳) تا مقام صحو بعد از محو شامل حال گشته و همه شئون هستی و الله را آیات صرف حق ببیند نه زائد آن.^(۴)

۶. عبودیت روح حاکم بر عرفان عملی

۶. عبودیت روح حاکم بر عرفان عملی

از دیدگاه استاد انسان سالک تنها برای «وجه الله»، «رضوان الله» و «لقاء الله» سیر و سلوک می‌کند نه برای کشف و کرامات و خوارق عادات یا دست یافتن به اسرار و مغیبات که این نوعی خودخواهی است بلکه هدف «عبد» شدن و به عبودیت که تسلیم محض الهی است رسیدن است و عبادت راه رسیدن به عبودیت است و غایت عبادت نیز لقاء الله. زیرا «عبودیت و عبادت تنها راه تقریب به خدای سبحان است».^(۵) و راه رسیدن به عبودیت نیز مبارزه

۱- ر.ک: تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۲۰۹.

۲- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۲۶۰؛ ج ۱۱، ص ۵۵ و ۵۶.

۳- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۲۸۷.

۴- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۱، ص ۴۱۱.

۵- ادب فنای مقربان، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۳، چ ۱، ج ۲، ص ۴۰۸.

با دو دشمن اصلی یعنی هوای نفس و شیطان است^(۱) که عبودیت نرdban ترقی و سکوی پرواز است^(۲) و...

۷. «توحید» اصل حاکم سیر و سلوک الی الله

۷. «توحید» اصل حاکم سیر و سلوک الی الله

به تعبیر استاد جوادی آملی «آزادی عرفانی را باید در فضای رفُض ماسوای الله کاوید به گونه ای که عارف نه گرفتار .. باشد که عارف و معروف و عرفان را بنگرد و نه در رهن تنیه که عرفان و معروف را بینند، بلکه خود را غرق در توحید و در آن بینند و غیر از احد صمد را نبیند^(۳) چنانکه می فرماید: «سفر سالک از رب العالمین» تا مالک یوم الدین سفری از خدا به خدادست.^(۴) و این سفر البته سفری و سیری عمودی است نه افقی در هندسه الهی^(۵) و در جای دیگر مرقوم داشته اند: «عبادت سه رکن دارد: معبد، عابد، عمل عبادی و رکن اصیل از این ارکان سه گانه «معبد» است عابد اگر هم خود را دید و هم عبادت و هم معبد را گرفتار ثثیت است و از توحید ناب که مقام فنا مخصوص است بهره ای نبرده و اگر عبادت و معبد را دید و خود را ندید گرفتار «ثویت» و دوگرایی است و به مرحله فنا نایل نیامده است و در هر صورت موحد ناب و فانی نیست، ولی اگر خود و عبادت خود را ندید و تنها معبد را مشاهده کرد، فانی و موحد ناب است.^(۶)

۱- ادب فنا مقربان، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۳، چ ۱، ج ۲، ص ۴۱۳.

۲- ادب فنا مقربان، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۳، چ ۱، ج ۲، ص ۳۹۴.

۳- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۷، ص ۴۷۰.

۴- تفسیر تسنیم، قم، نشر اسراء، ۱۳۷۹، چ ۲، ج ۱، صص ۴۸۷ و ۴۸۸.

۵- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۱، ص ۲۲۳.

۶- تسنیم، ج ۱، ص ۴۲۴.

۸. ویژگی های سیر و سلوک الى الله

اشاره

۸. ویژگی های سیر و سلوک الى الله

از دیدگاه استاد جوادی آملی عرفان عملی و سیر و سلوک الى الله دارای ویژگی های ذیل است:

فاعل حرکت خدای سبحان و قابل حرکت نفس انسان است که در پرتو فیض و فضل الهی سلوک می نماید. غایت حرکت که لقاء الله است، زاد و توشه سیر و سلوک همانا تقوای الهی با همه مراتب و درجاتش که سالک را در هر مرحله ای مناسب آن مرحله هماره می نماید، مراحل سیر و سلوک که در یک نظام معقول با ریاضت مشروع و معتدل باید سیر صعودی داشته و از عالم ناسوت و ماده تا عالم عقل و جبروت را طی نماید و سبکباری شرط پرواز به سوی کمال است.^(۱)

آری حرکتی که از عرفان به خدا، عرفان به نفس، بیداری و بینایی دل شروع شود و مراحل سیر و سلوک اخلاقی را پشت سر گذاشته تا وارد سیر و سلوک عرفانی شود که تا انسان فضائل اخلاقی را تحصیل نکند مقدمات و شرایط لازم و کافی را در گام نهادن در صراط سلوک تا شهود را نیز ندارد.

از جمله ویژگی های سیر و سلوک عرفانی عبارتند از:

الف) بصیرت؛

ب) شکر و شکیبایی و شرح صدر؛

ج) ایمان گرایی و عمل صالح؛

د) ولایت باوری به معنای حقیقی کلمه؛

۱- ر.ک: تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۶، صص ۲۵۷ - ۳۱۹؛ چ ۱۰، اسراء، قم، ج ۱۱، صص ۱۲۷ - ۱۳۹.

۵) سرعت و سبقت در سیر و سلوک؛

و) اعتدال در ریاضت های سلوکی؛

ز) عقلانیت و خردورزی در پیمایش مقامات و منازل معنوی.^(۱)

بنابراین عرفان استاد آغاز و انجام دارد که آغازش با بیداری خود و حقیقت وجودی خویشن یعنی «وَنَفَحْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي»^(۲) و پایانش به لقاء الله «إِنَّمَا أَيَّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَمْدَحًا فَمُلَاقِيهِ»^(۳) خواهد بود و همه این سیر و حرکت درونی یا صیرورت در پرتو عنایت و مدیریت الهی است که با هدایت خاصه، معیت خاصه و رحمت خاصه الهیه همراه است.^(۴)

نکات کلیدی پیرامون «روش عرفانی» علامه جوادی آملی:

نکات کلیدی پیرامون «روش عرفانی» علامه جوادی آملی:

نکته اول: عرفانی که استاد مطرح می کند «عرفان قرآنی – روایی» بود و عرفان با معنای اصطلاحی امروزین آن را نیز با همین صبغه و سیاق تبیین و تفسیر می کردند و اصالت را به «معرفت و حیانی» داده و آن را مورد سنجش و ارزیابی قرار می دادند. در جایی می فرماید: «عرفانی که در این مباحث مطرح است معنای قرآنی و روایی آن مراد است نه خصوص معنای اصطلاحی امروزی آن. به عبارت دیگر معنای اصطلاحی می تواند بخشی از معنای قرآنی و روایی باشد... به همین ترتیب عرفان اصطلاحی عبارت است از آن معرفت قلبی که از طریق کشف و شهود حاصل می شود و به دو قسم

۱- ر.ک: سرچشمۀ اندیشه، ج ۶، صص ۲۰ _ ۲۴؛ تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۶، صص ۲۵۷ _ ۳۵۷.

۲- حجر: ۲۹.

۳- انشقاق: ۶.

۴- ر.ک: تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۹، ص ۳۵۷؛ ج ۴، ص ۲۸۱.

نظری و عملی تقسیم می گردد، در حالی که غرض از عرفان مورد نظر در این بحث ها همان است که در بیان امیرمؤمنان علی(ع) آمده است: «العارف من عرف نفسه فاعتقها و نزّها عن كل ما يبعدها و يوبقها...»^(۱) عارف کسی است که حقیقت خودش را بشناسد و آن را آزاد کند و از هرچه که او را از حق دور می کند و هلاک می گرداند تنزیه و تطهیر نماید.^(۲)

عرفان مطرح در اندیشه و بینش ایشان عرفانی است که با حماسه و جهاد، ایثار و نشار، رهبری و سیاست، مردانگی و جوانمردی، مقاومت و معنویت سازگار است که از متن قرآن، احادیث و ادعیه و از جمله دعای عرفه سرچشمه گرفته باشد و در حادثه خونبار کربلا ظهور یافته باشد.^(۳)

نکته دوم: عرفانی که استاد منادی آن هستند، عرفانی است که در آن عقل و عشق، برهان و عرفان، فکر و ذکر، تعقل و تبعد جمع شدنی اند و از هم گرایی برخوردارند اگرچه قلمرو هر کدام و گستره کارکرد هر کدام معلوم است به گونه ای که هدایت های فکری و طریق برهانی و هدایت های شهودی و راه عرفانی را لازم، ضروری و کمال مطلوب دانسته و فکر بدون ذکر و فهم بدون مشاهده را به منزله شبح شناسی می داند نه مشاهده واقع.^(۴)

پس در معرفت شناسی عرفانی استاد عرفان خردگریز، سلوک عقل ستیز، عشق منهای عقل مطرح نشده بلکه با هم و در قلمرو وجودی خویش قرار

- ۱- شرح غررالحكم، ج ۲، ص ۴۸.
- ۲- عرفان و حماسه، قم، نشر اسراء، ۱۳۷۷، چ ۱، صص ۸۹ و ۹۰.
- ۳- ر.ک: عرفان و حماسه، قم، نشر اسراء، ۱۳۷۷، چ ۱، ص ۲۳۰.
- ۴- ر.ک: هدایت در قرآن، تهران، مرکز نشر فرهنگی رجاء، چ ۱، ص ۱۲۵.

دارند و ارزش معرفت‌های عقلانی به استکمال و تبدیل پذیری به معرفت شهودی دانسته شد و در جایی دیگر فرمودند اگر عقل به عِقال عشق درآید آن هم در جبهه جهاد اکبر عرفانی تبدیل به «عقل بربین» خواهد شد. لذا می‌نویسند: «انسان آنگاه که به مرحله عشق می‌رسد تازه می‌فهمد که عقل حقیقی همان «عقل بربین» است که او دارد و دیگران گرفتار عقال و وهم آند و آن را عقل می‌پندازند». [\(۱\)](#)

نکته سوم: در روش عرفانی علامه به دلیل بینش و گرایش عرفانی ایی که داشتند حتی پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و عترت طاهره اش (ع) نقش محوری در طول محبت الهی دارد لذا مرقوم داشته اند: «غايت حرکت حبی خداوند، همانا پیدایش انسان کاملی است که حبیب اوست و رسالت حبیب خدا ترسیم هندسه محبت است: *إِنْ كُتُّمْ تُحَبُّونَ اللَّهَ فَاتَّعُونِي يُحِبِّكُمُ اللَّهُ*» [\(۲\)](#) لذا مزد پیامبری خویش را به دستور محبوب جهان هستی، دوستی عترت طاهرین (ع) خود قرار داد. «*قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمُؤَدَّةِ فِي الْقُرْبَىِ*». [\(۳\)](#)

نکته چهارم: در «عرفان عملی» (بنا بر همان عرفان قرآنی – روایی) سنت‌های الهی، نبوی و ولایی اصل است که به حدیث امام رضا (ع) استناد کردند: «لا يكون مؤمناً حتى يكون فيه ثلاثة خصال: سنه من ربّه و سنه من نبیه صلی الله علیه و آله و سنه من ولیه، فاما السنّة من ربّه فكتمان السرّ، سنه من نبیه فمداراه الناس اما السنّة من ولیه فالصبر في الأباء و الضراء...» [\(۴\)](#) چنان که در بحث «ذکر» نیز حدیث:

- ۱- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۱، ص ۷۱.
- ۲- آل عمران: ۳۱.
- ۳- شورا: ۲۳؛ سرچشمۀ اندیشه، قم، نشر اسراء، ۱۳۸۳، چ ۱، ج ۵، صص ۱۰ و ۱۱، اسراء قم، تفسیر نسیم، ج ۸، صص ۲۸۹ – ۳۰۱، چ ۱، ج ۸۵.
- ۴- بحار الانوار، ج ۲۴، ص ۳۹. ر.ک: تفسیر، ج ۹ – ص ۱۴۳ – ۱۴۴، حکمت نظری و عملی در نهج البلاغه، صص ۱۷ و ۱۸، ج ۳، ۷۹.

«واذْكُرَ اللَّهَ كَثِيرًا، ثُمَّ قَالَ اعْنِي: سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ، وَ انْ كَانَ فِيهِ، وَلَكِنْ ذِكْرُ اللَّهِ عِنْدَ مَا احْلَ وَ حَرَمْ، فَإِنْ كَانَ طَاعَتْهُ عَمْلٌ بِهَا وَ انْ كَانَ مَعْصِيَهُ تَرَكَهَا...»^(۱) بنابراین ذکر علمی و عملی و مبتنی بر شریعت حقه محمدی صلی الله علیه و آله مبنای سیر و سلوک عرفانی است.

نکته پنجم: روش عرفانی استاد را در سیره عملی او که عمری در تحصیل، تهذیب نفس، تعلیم و تربیت شاگردان، تحقیق و تألیف و همچنین مسئولیت‌های قضایی، سیاسی – اجتماعی از خبرگان رهبری تا امامت جمعه و حضور فعال و حکیمانه در عرصه سیاست و زمان شناسی، پاسخ‌گویی به سوالات و شباهات عصری در حوزه معرفت دینی و فرهنگ اسلامی است، باید جست و جو کرد که عرفان نظری و عملی را توأمان به ظهور رساند و بین خلوت و جلوت جمع کرده است.^(۲)

روش او پس از سیر از خلق به حق و از حق به حق سیر از حق با خلق بالحق بوده و هست و ره آورد سلوکی اش تفسیر قرآن، حکمت اسلامی، عرفان قرآنی – روایی، روشنگری‌های فکری – اجتماعی و داشتن درک و درد دین، دین شناسی و دینداری و «انجام وظیفه» است.^(۳)

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۱، ص ۲۰۰؛ کتاب الجهاد، باب ۲۳، ح ۲.

۲- ر.ک: مهر استاد (سیری در سیره علمی و عملی استاد جوادی آملی).

۳- رک: دین شناسی، صص ۴۴ – ۴۶.

حقیقت عرفان و روش عارفان

اشاره

حقیقت عرفان و روش عارفان

زیر فصل ها

خانه شیشه ای

۲. راه عرفان تهذیب است

۳. قلب سلیم منبع شناخت شهودی

۴. عرفان شیعی

۵. عرفان و توحید

۶. روشنمندی عرفان اسلامی

معرفی توصیفی یک کتاب از اسناد

خانه شیشه ای

خانه شیشه ای

عرفان سیر الی الله و سیر فی الله است و از سنخ بینش شهودی است نه دانش استدلالی و در صحنه «جهاد اکبر» که جهادی است بین عقل و عشق و والا-تر از «جهاد اوسط» یا صحنه مبارزه فضائل و رذائل است حاصل شدنی است.^(۱) پس در عرفان حقیقی و راستین یا عرفان صحیح «ریاضت مشروع» اصل است و چنین عرفانی محصول تهذیب روح از راه حجت شرعی است و «عرفان در اسلام خاص، یعنی اصول و فروع دینی که توسط حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آلہ نازل شد، مطابق شریعت غرای نبوی است که به صورت قرآن حکیم و عترت طاهرین(ع) تجلی دارد....»^(۲) و سیر و سلوک در عرفان عملی اسلام «سیر من الله، الی الله و فی الله» است و مصدقاق «مرا همراه و هم راه است یارم» و عارفان مردان خدا هستند که در یک خانه شیشه ای زندگی می کنند و حجاب ها را شناخته و زدوده اند یعنی حجاب شناسی، حجاب ستیزی و سپس حجاب زدایی

۱- سروش هدایت، ج ۲، صص ۹۱ - ۹۲، حیات عارفانه امام علی(ع)، ص ۲۶.

۲- سروش هدایت، ج ۲، ص ۳۰۲.

کردند و حجاب ظلمانی را به «ترک» و حجاب نورانی را به «درک» پشت سر نهاده و از همه حجاب‌های غفلت و غفوت رهیده اند.^(۱) به تعبیر استاد علامه جوادی آملی: «... شما فرض کنید کسی در اتاقی زندگی می‌کند که دارای سقف، کف، در و پنجره و پرده است همه اینها نعمت الهی است، اما اینها فقط خودشان را نشان می‌دهند، بیرون را نشان نمی‌دهند که پشت این دیوار چه خبر است، اگر کسی سالنی داشته باشد که سقف، کف، دیوارها و پرده‌هایش همه شیشه‌ای باشد، شیشه قبل از این که بشکند نشان می‌دهد پشتش چه خبر است. خوب فرق پرده و شیشه چیست؟ هر دو نعمت است منتهی مشکل پرده این است که فقط خودش را نشان می‌دهد وقتی پاره شده به دور انداختیم می‌فهمیم پشتش چه خبر است. تفاوت عارف با ما این است: ما نعمت سلامت، عمر، مال و مقام داریم و چهار کلمه درس خوانده ایم. اما همه اینها برای ما پرده است، پرده نعمت خوبی است اما فقط خودش را نشان می‌دهد. عارفان در شیشه زندگی می‌کنند یعنی در، دیوار و سقف هست، مصون هست ولی بیرونش را هم می‌بینند... در نعمت است ولی نجار را نشان نمی‌دهند اما وقتی بشکند شما می‌گویید نجار بیاید، چرا قبل از اینکه بشکند نمی‌گویید نجار بیاید؟ دیوار تا خراب نشود بنّا را نشان نمی‌دهد، اما شیشه بشکند، یا نشکند بالاخره پشتش را نشان می‌دهد، مردان الهی در حیطه یک زندگی ساده از نعمت‌ها برخوردارند اما این نعمت برای

آنها پرده نیست...»^(۱)

۲. راه عرفان تهذیب است

۲. راه عرفان تهذیب است

«... عرفان علم حصولی (که از راه تحصیل به دست آید) نیست بلکه قسمت عمدۀ آن از راه تهذیب و تزکیه نفس به دست می‌آید. آنجا که ذات اقدس الهی فرمود: «و يُعْلَمُهُمُ الْكِتَابُ وَ الْحُكْمُ وَ يَزَّكِيْهِم»^(۲) بخش اول مربوط به فقه، اصول، حکمت و امثال اینهاست و بخش دوم یعنی «یزّکیهِم» مربوط به عرفان است. اگر کسی آینه جان را شفاف کند و بفهمد این آینه را به کدام سمت بچرخاند، اسرار عالم در آینه وجودش می‌تابد و به آنها پی می‌برد.^(۳)

تهذیب نفس بهترین راه دستیابی به عرفان حقیقی است و به درس خوانده‌های حوزه یا دانشگاه اختصاص ندارد...»^(۴).

۳. قلب سلیم منبع شناخت شهودی

۳. قلب سلیم منبع شناخت شهودی

اگر سیره و سنت هر کسی بر قلب سلیم او عرضه و با آن تفسیر علمی و توزین عملی شود خویشن را شهود کرده و زشتی یا زیبایی سیره اش را می‌شناسد پس معرفت به خود و هماهنگ سازی عقل و قلب و همگرا ساختن دلیل و دل و مراقبت های مستمر و مبتنی بر شریعت حقه داشتن انسان سالک را از هر کثروی و بیراهه جویی باز می‌دارد و او نه راه را به روی کسی می‌بنند تا رهزن شود و

۱- پرسش‌ها و پاسخ‌های دانشجویان – توصیه‌ها، پرسش‌ها و پاسخ‌ها در محضر آیت الله جوادی آملی، ص ۳۳ و ۳۴، دفتر بیستم، چ ۳، ۱۳۸۵، دفتر نشر معارف نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها، قم.

۲- جمعه؛ بقره: ۱۲۹ و

۳- پرسش‌ها و پاسخ‌ها، دفتر بیستم، ص ۹۰ – ۹۱ و نسیم اندیشه، دفتر یکم، ۱۱۰ – ۱۱۱، چ اول، ۱۳۸۵، اسراء، قم.

۴- نسیم اندیشه، دفتر یکم، ص ۱۱۱ – ۱۱۲.

نه کسی می تواند راه او را بیندد.^(۱) و در اثر طهارت روح و تقوای باطنی که دارد در شبستان شهود قرار می گیرد و میزان صدق و کذب و حق و باطل و رحمانی یا شیطانی بودن کشف و شهودهایش همانا کشف معصوم(ع) خواهد بود که کشف انسان کامل میزان همه کشف هاست.^(۲) یا فرمود: هر گز دستورهای شریعت مباین مشهودات حتمی که منزه از اضغاث احلام و مبرای از هواجس نفسانی و مصون از القای شیطانی است، نخواهد بود، و اُف بر عرفان نمایی که مکشوف های آن مخالف رهنمودهای قرآن و عترت باشد».^(۳)

۴. عرفان شیعی

۴. عرفان شیعی

«در عرفان شیعی راهی که به ولایت الهی می رسد، از راه ولایت اهل بیت(ع) است. علاوه بر این در عرفان شیعی به همه احکام و دستورات شریعت عمل می شود و در طریقت نیز از ولای این خاندان بگذرد و از آن تجاوز نکند و تنها همین را مسیر راه قرار بدهد، زیرا در روایات ولایت امیر مؤمنان(ع) صراط مستقیم معرفی شده است...».^(۴)

انسان باید به احکام ظاهری عمل کند و همه عبادات یا معاملات او براساس شریعت باشد و هم در مسئله رهبری، از ولایت خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله تجاوز نکند و آن را مسیر و راه قرار دهد... بنابراین عرفان شیعی در مسیر دین و ولایت

۱- تفسیر انسان به انسان، ص ۲۸، چ ۱، ۱۳۸۴، اسراء، قم.

۲- تفسیر انسان به انسان، ص ۹۶.

۳- سروش هدایت، ص ۳۰۲، تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۳، ص ۱۱۴_۱۱۵، چ ۲، ۱۳۷۹، اسراء، قم.

۴- الکافی، ج ۱، ص ۴۱۶.

حرکت می کند...».^(۱)

۵. عرفان و توحید

۵. عرفان و توحید

اساس در عرفان نظری «توحیدشناسی» و در عرفان عملی «توحیدیابی» است به تعبیر علامه آملی: «در عرفان عملی، مسیر نیل عارف به توحید اصلی ارائه می شود. در واقع عرفان همان بیان سیر و سلوک عارف به سوی توحید محض است...»^(۲) «عارف، وقتی موحد است و توحیدش کامل می گردد که نه تنها عارف را که حتی عرفان خود را هم ننگرد، نه تنها احدی را نبیند بلکه خود و عرفان خود را هم ننگرد و فقط «معروف» را ببیند.»^(۳) یا می نویسد: «آزادی عارفانه یعنی انسان از هر آنچه رنگ تعلق و تعین پذیرد، آزاد و هیچ چیزی جز ذات اقدس حق برای او جاذبه نداشته باشد... آزادی عرفانی را باید در فضای رفض ماسوای الله کاوید، به گونه ای که عارف نه گرفتار تثیث باشد که عارف و معروف و عرفان را بنگرد و نه در رهن تشییه که عرفان و معروف را ببیند، بلکه غرق در توحید و در آن غوص می کند و غیر از احد صمد را نمی بیند. در این حال، آزادی عرفانی ناب ظهور می یابد.»^(۴)

۶. روشنمندی عرفان اسلامی

۶. روشنمندی عرفان اسلامی

علامه جوادی آملی عرفان اسلامی را روشنمند دانسته و حدیث «من اخلاص اللہ اربعین یوما فجّر اللہ ینابیع الحکمہ من قلبه الى لسانه»^(۵) را شاهد آورده اند و از عرفان صائب، صادق و صالح که عرفانی وحی محور، شریعت گرا، عقل مدار، توحیدی —

- ۱- نسیم اندیشه، دفتر یکم، ص ۱۲۲ – ۱۲۳.
- ۲- شمس الوحی تبریزی، ص ۲۷۱.
- ۳- شمس الوحی تبریزی، ص ۲۸۶.
- ۴- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۷، ص ۴۶۹ – ۴۷۰، ج ۱، ۱۳۸۷، اسراء، قم.
- ۵- بحار، ج ۶۷، ص ۲۴.

ولایی و جهادی – اجتهادی است سخن به میان آورده اند و عرفان عملی را استمرار اخلاق عملی و طریق تزکیه نفس را راه عرفان حقیقی و دستیابی به شهود صادق شمرده اند.^(۱) و به شرح و توضیح راه های ریاضت مشروع، معقول و معتدل یعنی: ۱. صمت و سکوت؛ ۲. جوع و گرسنگی؛ ۳. سَهْر، بیداری و کم خوابی؛ ۴. خلوت معتدل؛ ۵. دوام ذکر خدا پرداخته اند که خاموشی توأم با تفکر، ترقب و ارادت قلبی را دارای فوائد اخلاقی – سلوکی دانسته اند و مائده عرفانی و عائده شهودی را از طریق آموزه های اسلامی تحلیل و جوع و نقش آن در حکمت مند شدن و صفا و نورانیت دل، سلامت جسمانی و روحانی را نیز بر پایه آموزه های وحیانی توصیف و توصیه نموده و سَهْر و شب زنده داری را توصیه سالکان کوی معرفت نموده و خلوت و تنها یی معتدل را از وظایف سالک بر شمرده اند تا انسان گرفتار برون گرایی محض نشده و به درون گرایی و به خود آمدن و بازگشت به خویشن نیز اهتمام ورزد و به درک وحدت نیز پرداخته و از حجاب کثرت رهایی یابد و سپس «دوام ذکر خدا» را از دستورالعمل های سالک طرح و تبیین کردند تا در پرتو شریعت حقه محمّدیه صلی الله عليه و آله به درک شهودی و دریاف باطنی معارف اسلامی – توحیدی و لقاء رب واصل و نائل گردد.^(۲)

۱- سروش هدایت، ج ۲، ص ۹۰ – ۹۹ و ص ۳۰۱ – ۳۰۷، نسیم اندیشه، دفتر یکم، ص ۱۱۰ – ۱۱۳، تفسیر انسان به انسان، ص ۹۷ – ۹۴.

۲- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۲۱ – ۲۶.

معرفی توصیفی یک کتاب از اسناد

اشاره

معرفی توصیفی یک کتاب از اسناد

زیر فصل ها

حیات عارفانه امام علی(ع)

حیات عارفانه امام علی(ع)

حیات عارفانه امام علی(ع)

کتاب یاد شده اثر نوشتاری علامه آیت الله استاد جوادی آملی است که تبیین، تفسیر و توصیف ابعاد مختلف شخصیت علی(ع) با رویکردی عرفانی و قلمی برهانی به رشته نوشته درآمد تا عرفان ناب و عارف حقیقی را در آینه وجود امام عارفان و قبله شاهدان و اسوه سالکان متجلی ساخته و معیار جامعی از حیث مفهومی و معرفت شناختی و مصدقی و پدیدار شناختی فراروی جویندگان صادق عرفان و سلوک عرفانی و تشنۀ گان وادی معرفت و معنویت قرار دهد که از محکم محکمات است تا همه متشابهات ساحت عرفان در پرتو و پناه آن تأویل و تفسیر گردد.

کتاب مذکور از خامه توانای حکیم متأله، فقیه برجسته، مفسر قرآن کم بدیل، عالم آگاه به زمان و خیر و عارفی سترگ تراوosh کرد که همه الفاظ و سطور کتاب حافل و حامل معارف عمیق و آموزه های دقیق و بینش زا و بصیرت آفرین است چه اینکه عرفان ناب را از راه شخصیتی که آیت کبرای خدادست به تصویر کشیده و کتاب را در فصل های شش گانه به شرح ذیل تدوین نموده اند.

فصل یکم: حیات و علم، تبیین حیات و پیوند آن با اندیشه و انگیزه آدمی، تقسیم علم به حصولی و حضوری و راهیابی خطای در علم حصولی، میزان سنجش معلومهای حسی و ارزیابی مراتب معرفت مباحث این فصل را تشکیل داده اند.

فصل دوم: تفاوت عرفان با کلام و حکمت؛ امتیاز عرفان از علوم دیگر از نظر روش، جایگاه حیات عارفانه و سنجش آن با حیات حکیمانه، نقش ابزاری

برهان برای عرفان و محدودیت عقل در ارزیابی معارف در این فصل بررسی شده است.

فصل سوم: جهان بینی عارفانه امام علی(ع): در این فصل با استفاده از آیات قرآن و استمداد از سنت معصومان(ع) اثبات شده که جهان بینی امام علی(ع) عارفانه، یعنی شهودی و حضوری بود نه حکیمانه و متکلمانه، یعنی حصولی.

فصل چهارم: سِرَّه و سنت عارفانه امام علی(ع): بر پایه شهودی بودن جهان بینی امام علی(ع) در این فصل اثبات شده که سیرت و سنت آن امام(ع) در شؤون گوناگون، مانند دعوی، عبادت، دعا، دعوت و تولی و تبری شاهدانه بود.

فصل پنجم: حیات عارفانه امام علی(ع) از منظر اهل‌البیت(ع): بهترین مُعرفان حیات شاهدانه علوی، اهل بیت عصمت و طهارت(ع) هستند. از این رو با استعانت از سخنان آن بزرگواران حیات عارفانه علی(ع) اثبات و بررسی شده است.

فصل ششم: حیات عارفانه امام علی(ع) از منظر رجال علمی؛ برخی سخنان مُعرفان بشری در باره علی(ع) چونان کلینی، صدرا المتألهین، ابو علی سینا، جاحظ بصری، احمد بن حنبل، خلیل بن احمد و ابن ابی الحدید در این فصل بررسی شده است.

علامه جوادی آملی که از بزرگان علمای حوزه علمیه و اسلام شناسان کم نظری هستند خود مدرس برجسته حکمت، عرفان، تفسیر و فقه هستند و سالها کتب قویم و صحف رسین در حوزه «عرفان نظری» را تدریس و شرح و تفسیر نموده اند که توجه و مطالعه آثار نوشتاری و گفتاری استاد برای اصحاب معرفت عرفانی و سلوک معنوی مغتمم است و اگر نیم نگاهی به کتاب «شمس‌الوحی تبریزی» در بحث پیرامون عرفان علامه طباطبائی (رض) هم از جنبه علمی و

هم زاویه عملی داشته باشیم خواهیم یافت که چگونه استاد علامه در صدد تبیین عرفان صائب و صادق از چهره انسان صالح و شاگرد مکتب علوی برآمده و آیات و روایات را منبع اصلی تبیین و تصویر سازی عرفان ناب اسلامی قرار داده اند و راه های گریز از عرفان های کاذب و دروغین و معرفت های عرفان نما، التقاطی و تجدد گرایانه و عرفانهای صوفیانه و درویشی را نشان داده اند و حتی در برخی از پیام های خویش به کنگره ها و همایش های عرفانی، هوشمندانه نسل جوان تشنۀ معارف شهودی را رهبری و راهنمایی کرده اند.^(۱) که به برخی از قسمت ها اشاره می کنیم: «راه عرفان واقعی از تمام مقاطع راه معرفت شناسی جداست و تحت هدایت و حمایت معرفت وحیانی است که سلطان علوم و ملکه معارف ممکن است...»^(۲)

«... بنابراین عرفان را که یک گرایش عملی منتهی به بینش شهودی است باید تحت «ولایت وحی» توجیه نمود و بر آن اعتماد کرد و به آن استناد نموده و به سوی آن گروید...»^(۳)

«تفاوت مهم اخلاق و عرفان عملی آن است که محور اخلاق، تحصیل فضیلت انسانی مانند عدل، صدق، امانت، ایثار و احسان است و مدار عرفان عملی تحصیل شهود اسمای حسنای الهی و مظاهر آن از قبیل بهشت و دوزخ و فرشتگانی که بر مستقیمان در توحید فرود می آیند...»^(۴)

«حضرت فاطمه (س) با سیره رائج و سنت معصومانه دارج خود اسوه همگان بوده وهست، لیکن در رفتارهای خاص خویش قدوه صنف مخصوص

۱- سروش هدایت، ج ۱، ص ۱۵۵ – ۱۶۸، ۲۷۲ – ۲۵۲، ج ۲، ص ۸۹ – ۱۰۰، ۱۳۳، ۱۵۳ – ۱۳۱، ۱۰۰ – ۲۹۱، ج ۳، ص ۳۲ – ۵۰، ... ۹۰ و ۷۵

۲- سروش هدایت، ج ۲، ص ۹۰.

۳- سروش هدایت، ج ۲، ص ۹۳.

۴- سروش هدایت، ج ۲، ص ۹۶.

است، مثلاً در سیر درونی و ذکر، اسوه عارفان شاهد و در اندیشه و فکر ذهنی، قدوه حکیمان و متکلمان و فقیهان و صاحبان فنون دیگر است»^(۱).

علامه با معرفی مرحوم میرزا علی آقا قاضی به عنوان: «چهره شاخص سیر و سلوک صالحانه عصر اخیر...»^(۲) نوشته اند:

«عرفان دراسلام خاص، یعنی اصول و فروع دینی که توسط حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله نازل شد مطابق شریعت غرای نبوی است که به صورت قرآن حکیم و عترت طاهرین صلی الله علیه و آله تجلی دارد و عقل استدلالی که منزه از قیاس و خیال و گمان و وهم است، چراغ صراط دین است تا با آن سراج این صراط دیده و پیمودن شود، چه اینکه شهود ناب که محصول ترکیه نفس برابر شریعت است و نتیجه آن مطابق با احکام مؤثر و سنت معصومان(ع) است، در حد خود برای شاهد امین معتبر است...» درباره عرفان صحیح که محصول تهذیب روح از راه حجت شرعی است می توان گفت که هرگز دستورهای شریعت مباین مشهودات حتمی که منزه از اضغاث احلام و مبرای از هواجس نفسانی و مصون از القاهای شیطانی است، نخواهد بود و اف بر عرفان نمایی که مکشوف های آن مخالف رهنمودهای قرآن و عترت باشد.^(۳)

«... هماهنگی شعور و شور، عرفان و برهان در فنای قرآن، سهم تعیین کننده ای در تعديل جناح علم و عمل، و در تسریع پرواز مرغِ باغ ملکوت از

۱- سروش هدایت، ج ۲، ص ۱۵۷.

۲- سروش هدایت، ج ۲، ص ۲۹۱.

۳- سروش هدایت، ج ۲، ص ۳۰۱ – ۳۰۲.

سکوی ناسوت تا اوج عروج جبروت خواهد داشت.^(۱)

«روشمند بودن عرفان از حدیث معروف «من اخلاص اللہ اربعین یوماً فجر اللہ ینابیع الحکمہ من قبله الی لسانه»^(۲) که در جوامع روایی فریقین آمده است، می توان استنباط کرد، زیرا حکمت که خیر کثیر است در مدرسه اخلاص فراهم می گردد و کوثر معرفت از چشمہ زلال خلوص می جوشد...»^(۳)

«برای صیانت آسمان عارفان از عروج کاذبانه کسی که «نهاد دام و سرحقه باز کرده» همواره عارفان واصلی چون سید حیدر آملی (قدس سره) به عنوان حرس الهی پاسداری می نماید، تا هرگز سیئات مدعیان دروغین، به حسنات سالکان واصل نیامید و آنان که «هزار نکته باریک تر از مو» را شکافتند و یافتند و ساختند و پرداختند، به جرم داعیه داران قلندری که تنها گواه عرفان آنان گیسوی درازشان است، مورد بی مهری قرار نگیرند و تشنہ کامان زلال را از زاد راه این پرهیز کاران پر محظوا و بی ادعا محروم نکنند...»^(۴)

علامه جوادی آملی اگرچه فرق فاحشی بین سلوک اخلاقی و سلوک عرفانی می بیند لکن سلوک اخلاقی در اخلاق عملی را مقدمه واجب سلوک عرفانی یا عرفان عملی دانسته و طفه را در این طی مقامات اخلاقی و رسیدن به ساحت عرفان و سپس سلوک عرفانی طبق برهان عقلی و تجربی محال می داند به همین دلیل «فن اخلاق» را برای پرورش مجاهد نستوه «جهاد اوسط» و فن

۱- سروش هدایت، ج ۳، ص ۲۵۴.

۲- بحار، ج ۶۷، ص ۲۴.

۳- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۲۴، چ اول، ۱۳۸۳ ش، اسراء، قم.

۴- سرچشمہ اندیشه، ج ۵، ص ۷۰.

عرفان را برابر پرورش سلحشور مقاوم «جهاد اکبر» معرفی می کند.^(۱) به همین وزان مباحث فلسفه اخلاقی، علم اخلاقی و اخلاق را بصورت نظام مند مطرح کردند.^(۲) و سپس اخلاق را از دیدگاه فارابی و ابن سینا مورد بررسی قرار دادند.^(۳) تا مقدمه بحث از «مقامات عارفان» و تفسیر دقیق و عمیق آن در نگاه ابن سینا فراهم سازی شده و سیر و سلوک عارفان را در مراحل مختلف ابتداء، اوسط، انتها بررسی کند و همه آنها را در پرتو و مسیر شریعت تحلیل نماید و بفرماید: «اگر تهذیب و تزکیه، بر خلاف مسیر شرع باشد، چنین ریاضتی باطل است، یعنی سیر و سلوک جز با انجام واجبات و مستحبات از یک سو و ترک محظمات و مکروهات از سوی دیگر، قابل قبول نیست و بازدهی هم ندارد.»^(۴) و آنگاه به گزارش شیرین و دلنشیں بر پایه حکمت و عرفان و معارف وحیانی از «رساله الطیر» ابن سینا ارائه نماید. تا نوبت به طرح تحول علم اخلاق در اندیشه های صدرالمتألهین برسد و بحث حرکت جوهری و ملکات وجودی انسان بر محور آراء ایشان نیز تبیین اجمالی گردد.^(۵)

آری علامه با اهتمام به بحث های فلسفی اخلاق و اخلاق فلسفی، اخلاق نقلی و عرفانی را نیز در بحث های موانع نظری و عملی سیر و سلوک با تکیه بر آیات و احادیث بسیار جالب، جاذب و ژرف و کاربردی مطرح فرمودند^(۶)، تا

۱- حیات عارفانه امام علی(ع)، ص ۲۶، چ دوم، ۱۳۸۱ ش، اسراء، قم.

۲- ر.ک: تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۲۱ – ۲۷۹، چ سوم، ۱۳۷۹ ش، اسراء، قم.

۳- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۲۷۳ – ۲۷۹.

۴- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۲۹۵.

۵- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۳۲۳ – ۳۲۷.

۶- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۱، ص ۲۱ – ۲۱۹، چ سوم، ۱۳۷۹ ش، اسراء، قم.

بتواند مقامات عارفان و مراحل و سیر و سلوک آنان را این بار بر محور اوصاف الاشراف خواجه نصیرالدین طوسی بسیار متین، معقول و با ادبیات نوآمد بررسی نماید.[\(۱\)](#)

به هر حال عرفانی که علامه جوادی آملی معرفی می نماید دارای ویژگی های ذیل می باشد:

۱. عرفان قرآن مدار و وحی محور است.[\(۲\)](#)

۲. عرفان مبتنی بر معرفت نفس، مراقبت نفس و محاسبت نفس است.[\(۳\)](#)

۳. تزکیه نفس، تذکیه عقل و تضیییه نفس.[\(۴\)](#)

۴. شهود فقر ذاتی.[\(۵\)](#)

۵. حجاب زدایی که مهمترین آن «حجاب خود» است.[\(۶\)](#)

۶. عبودیت گرایی که روح حاکم بر عرفان عملی است.[\(۷\)](#)

۷. توحید محوری.[\(۸\)](#)

۱- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۱، ص ۲۲۳ – ۴۱۲.

۲- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۳، ص ۱۲۹، چ اول، ۱۳۸۱ ش، اسراء، قم. ج ۱۷، ص ۱۱۱، چ اول، ۱۳۸۷ ش اسراء، قم،

دین شناسی ص ۸۲، چ اول، حق و تکلیف، ص ۱۳۱، چ اول، ۱۳۸۴، سروش هدایت، ج ۳، ص ۲۵۴. ج ۲، ص ۳۰۱ – ۳۰۲.

۳- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۵، ص ۱۵، ۳۹، ۴۲، چ اول، ۱۳۷۲ ش، اسراء، قم. علی بن موسی الرضا، والقرآن الحکیم،

ج ۱، ص ۱۹۶. تفسیر موضوعی ج ۲ ص ۱۳ و ص ۱۹۸ – ۱۹۰، ج ۴، ص ۲۸۱، ۱۶۱ – ۱۶۸، ج ۵، تسنیم، ص ۴۷۲ – ۴۸۲.

۴- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۱، ص ۶۸ – ۶۸، ۱۹۰ – ۲۹۰، ج ۱۰، ص ۲۰۹ – ۲۰۹، شمس الوحی

تبریزی، ص ۲۸۳ – ۲۸۷ و....

۵- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۲۸۷ و...

۶- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، ص ۲۰۲ و ۲۰۷ – ۲۰۹ و ص ۲۶۰، ج ۱۱، ص ۵۵ – ۵۶، ۲۸۷ – ۴۱۱.

۷- ادب فنا مقربان، ج ۲، ص ۳۹۴، ۴۱۳.

۸- تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۷ ع ص ۴۷۰، تنسیم، ج ۱۷ ع ص ۴۸۷ – ۴۸۸، تفسیر موضوعی، ج ۱۱، ص ۲۲۳.

۸. شریعت محوری [\(۱\)](#)

و اینک فرازهایی از کتاب «حیات عارفانه امام علی(ع)»:

* «عرفان نظری که در آن عصاره مشهودهای عارف به زبان برهان ارائه می‌گردد، در قله هرم علوم استدلالی قرار دارد و فن عرفان عملی ورود در میدان نبرد اکبر، یعنی جبهه گرم و نَفَس گیر مبارزه بین عقل و قلب، بین حکمت و عرفان، بین معقول و مشهود و بین فهمیدن و دیدن است.»[\(۲\)](#)

* «علی بن ایطاب(ع) که خود عمود دین است، نماز را که مصدق دیگری از عمود دین است، شهود الهی و زیارت معبد می‌داند. کسی که به زیارت جمیل محض نایل می‌شود هرگز خود را نمی‌بیند، چه رسد به شهود خود. قهرًا موجودات دیگر در منظر او در محاقدند». [\(۳\)](#)

چنین عارف شاهدی نه سوداگرانه خدا را می‌پرستد، و نه برده‌گانی او را عبادت می‌کند، بلکه آزادانه وی را می‌پرستد به طوری که نه تنها از هر چه رنگ «تعلق، دارد آزاد است، بلکه از هر چه صبغه «تعین» دارد حرّ است.»[\(۴\)](#)

«برای سالک ساعی شرایط فراوانی است که برخی از آنها اوصاف پنج گانه معروف است؛ صمت، جوع، سهر، خلوت و داوم ذکر:

صمت و جوع و سهر و عزلت و ذکری به دوام

ناتمام مان جهان را کند این پنج تمام [\(۵\)](#)

* کسی که آیت و وسمه صدیقین را دارد به حیات عارفانه زنده است، چنین شخصی توان احیای مآثر و آثار خدا و پیامبر او را دارد و از آسیب هر

۱- تفسیر موضوعی، ج ۱۰، ص ۲۹۵، دین شناسی، صص ۶۶ - ۷۴، چ اول، ۱۳۸۱ش، اسراء، قم.

۲- حیات عارفانه امام علی(ع)، ص ۵۹.

۳- حیات عارفانه امام علی(ع)، ص ۶۳.

۴- حیات عارفانه امام علی(ع)، ص ۷۲.

گونه عیب و نقص اخلاقی مenze است. از این رو قلب او هم اکنون در بهشت به سر می برد و بهشتی است و اعضاء و جوارح او به انعام وظائف فردی و اجتماعی خود مشغول است...»^(۱)

* «چون عرفان ناب، سلطان کمال های علمی و عملی دیگر است، لذا با سنت و سیرت جامع آن حضرت(ع) تغذیه علمی و عملی همه علاقمندان به معارف الهی تأمین خواهد شد، زیرا هر کمال برتر همه مزایای مادون خود را دارد، ولی مزیت کمال برتر از خود را ندارد. حیات متکلمانه یا حکیمانه گرچه توان تأمین نیازهای علمی و عملی عابدان، زاهدان،... را دارد، لیکن قدرت رفع نیاز عارفان را ندارد، ولی حیات عارفانه توان تأمین همه نیازهای مزبور را داراست. از این رو علی بن ابی طالب(ع) در این باره به عنوان اصل جامع چنین فرمود: «اَنَّى لَمْنَ قَوْمٌ لَا تَأْخُذُوهُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَا يَمْهُمْ سِيمَا الصَّدِيقِينَ وَ كَلَامِهِ كَلَامُ الْإِبْرَارِ، عَمَارُ الْلَّيلِ وَ مَنَارُ النَّهَارِ، مُسْتَمْسِكُونَ بِجَلَلِ الْقُرْآنِ، يَحْيَوْنَ سِنَنَ اللَّهِ وَ سِنَنَ رَسُولِهِ، لَا يَسْتَكْبِرُونَ وَ لَا يَعْلَمُونَ، وَ لَا يَغْلُّونَ، وَ لَا يَفْسِدُونَ، قُلُوبُهُمْ فِي الْجَنَانِ وَ اجْسَادُهُمْ فِي الْعَمَلِ»^(۲)^(۳)

آری علامه جوادی آملی در هر فرصتی در ابحاث تفسیری، حکمی، عرفانی، کلامی – فقهی، حدیثی و حتی مباحث فرهنگی، سیاسی – اجتماعی همه هم خویش را تبیین، تعلیل و تحلیل معارف قرآن و اهل بیت(ع) نهاده و عرفان ناب اسلامی که از معارف بلند مرتبه و عمق مدار است را چنانکه بایسته و شایسته بود طرح و تحلیل و به پرسشها و شباهات بصورت مستقیم و غیرمستقیم پاسخ

۱- حیات عارفانه امام علی(ع)، ص ۷۵.

۲- نهج البلاغه، ح ۱۹۲.

۳- حیات عارفانه امام علی(ع)، ص ۷۴.

داده و به دلایل های بالمطابقه، بالتضمن و بالالتزام مبانی معرفت شناختی و معیار شناختی عرفان قرآنی – اهل بیتی^(۱) و معارف عرفانی – جهادی، حماسی که عقلانیت گرانه و عدالت گسترانه بود را در ثوب و صحابت قیام کربلایی و نهضت عاشورایی^(۲) و مباحث سیر و سلوک و هدایت گرانه را در بحث های عمومی^(۳) نشان داده اند و امام خمینی (رض) را به عنوان حکیم عارف و فقیه سالک الی الله و واصل که جامع غیب و شهود و اسوه سالکان و عارفان از شاگردان مکتب قرآن و عترت(ع) است معرفی و سیره عرفانی او را تبیین و توصیه کردند.^(۴)

- ۱- ر.ک: تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۳، ص ۱۱۲ – ۱۱۵، ۱۱۷ – ۱۲۷، چ دوم، ۱۳۷۹ش، اسراء، قم.
- ۲- ر.ک: حماسه و عرفان، چ اول، ۱۳۷۷ ش.
- ۳- ر.ک: نسیم اندیشه، ج ۱، ص ۱۰۹ – ۱۷۷، چ اول، ۱۳۸۵ ش.
- ۴- ر.ک: بنیان مخصوص، ص ۳۷ – ۱۷۳، چ دوم، ۱۳۷۸ش، اسراء، قم.

نتیجه گیری

نتیجه گیری

عرفان «شناخت و شهود» ذات حق و اسمای حسنای الهی و تعینات اوست که با درک و دریافت «هوالوں و الآخر و الظاهر و الباطن»^(۱) و همخوان و همراه کردن دلیل و دل یا برهان و شهود بر محور قرآن و تحت ولایت وحی است و اساس و ارکان آن همانا توحید ناب و موحد کامل است چه اینکه هندسه معرفت و حبّت به معروف و محبوب حقیقی در صراط مستقیم و سلوک نبوی، علوی و ولوی ترسیم و تصویر شده است و مغزای آن «عبدیت مغض» و مکانیسم آن «تصعید تکاملی» که در هندسه الهی و توحیدی «عمودی» است نه «افقی» و با جغرافیای جان و نه جسم پیوند خورده است می باشد تا انسان رفعت مقام و عروج به «مکانت برتر» یابد و به تنظیم رابطه های «خود با خدا»، «خود با خود»، «خود با جامعه»، «خود با جهان» در پرتو رابطه وجودی اش با انسان کامل مکمل معصوم(ع) پردازد و امام محراب حیات طیبه اش عقل سلیم و وحی مبین و دل بیدار و بینا قرار گیرد تا نه در دام افراط و نه در درجه تفریط گرفتار نیاید و هماره اعتراف به جهل و اقرار به عجز خویش در ساحت معرفت به خداوند متعال و

عبدیت در برابر او نماید و فقر وجودی و نیاز نفسی و ربط مخصوص وجودی اش را شاهد باشد.

عرفانی که علامه جوادی آملی بر پایه قرآن و عترت(ع) نشان داده و نهال آن را در سرزمین دل های مستعد نشانده است عرفانی است که گفتمان مسلط بر آن «عبدیت مخصوص»، نیل به مقام و مرتبه «ولایت الهیه» در پرتو قرب وجودی به حق است و دکترین پویا و پایای آن شریعت حقه محمدیه صلی الله علیه و آله و مدل جاودانه و جهانی اش سنت و سلوک محمدی صلی الله علیه و آله و سیره علوی(ع) و صراط سوئی و قویم ولوی است تا هرگز اعوجاج کثراهه هایی و ضلالت و زلت و ذلتی حادث و واقع نگردد. عرفانی که آن اسلام شناس معاصر معرفی فرمودند توحید مدارانه و ولایت گرفته است و با هویت اصیل انسان که در تعریف وحیانی «حی مثاله» است تفسیرپذیر و تحقیق یابنده خواهد بود لذا معرفت نفس شهودی، مراقبت نفس دائمی و ناظر به مقامات معنوی و محاسبت نفس معطوف به اسفار سلوکی مؤلفه های درون – ذاتش و «اعتدال»، جامعه گرایی و درد خدمت و شفقت خلق برای خالق داشتن، حماسه و حضور کارآمد، ریاضت مشروع، معقول و مقبول گواهان برون ذات و تجلیات در سیر و سلوک الى الله و فی الله خواهند بود.

عرفان وحیانی «روشنمند»، نظام مند و دست یافتنی و تأمین کننده حیات عقلانی و طیبه انسان و فرهنگ و تمدن ساز و زندگی پرداز است.

عرفانی که علامه جوادی آملی معرف آن هستند تنها از سرزمین وحی تغذیه شده و به مثابه شجره طیبه و طوبایی است که شمره توحیدی – ولایی می دهد و انسان مهذب مسئول و اهل جهاد و اجتهداد و خرد و خرابات می پرورد که آن را تنها تحقیق نفرمودند بلکه تحقق بخشیدید و خود به عنوان شاگرد مکتب وحی الگویی تمام عیار در ساحت فهم و شهود، سلوک و سیاست، حکمت و معرفت،

برهان و عرفان و فقه و فنا شده اند و از عالمان ربانی و حکیمان متأله و عارفان قرآنی اند. او که بینان موصوف عرفان شیعی را در بیان و بنان و وحدت شریعت، طریقت و حقیقت، دانایی و دارایی و گوش و آغوش به نمایش گذاشتند تا شاخص ها و معیارهای آسیب شناسی و آسیب درمانی و آفت شناسی و آفت ستیزی تا آفت زدایی از حریم عرفان صحیح و صائب و ساحت معنویت صادق و صالح را ارائه نمایند. به امید پژوهش و پردازش، تحصیل بینش و گرایش عرفان ناب محمدی صلی الله علیه و آله و ظهور محبی دین و دینداری و مصلح اجتماعی و تحقق دهنده عقلانیت جامع و عدالت کلی یعنی حضرت بقیه الاعظم(ع) مهدی موعود موجود.

«اللهم عَرِّفْنِي نَفْسِكَ فَإِنَّكَ أَنْ لَمْ تُعْرِفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ رَسُولَكَ، اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي رَسُولَكَ فَإِنَّكَ أَنْ لَمْ تُعْرِفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حِجْتَكَ، اللَّهُمَّ حِجْتَكَ حِجْتَكَ فَإِنَّكَ أَنْ لَمْ تُعْرِفْنِي حِجْتَكَ ضَلَّتْ عَنِّي دِينِي».

والحمد لله رب العالمين

كتاب فame

قرآن کریم

نهج البلاغه

۱. پرسش ها و پاسخ ها در محضر آیت الله جوادی آملی، دفتر بیستم، چ سوم، ۱۳۸۵ش، دفتر نشر معارف، نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه ها، قم.
۲. جوادی آملی، عبدالله، بنیان مرصوص، چ دوم، ۱۳۷۸ش، اسراء، قم.
۳. جوادی آملی، عبدالله، تسنیم، ج ۱، چ دوم، ۱۳۷۹ش، اسراء، قم.
۴. جوادی آملی، عبدالله، تسنیم، ج ۵، چ دوم، ۱۳۷۹ش، اسراء، قم.
۵. جوادی آملی، عبدالله، تسنیم، ج ۸، چ اول، ۱۳۸۵ش، اسراء، قم.
۶. جوادی آملی، عبدالله، تسنیم، ج ۹، چ دوم، ۱۳۸۵ش، اسراء، قم.
۷. جوادی آملی، عبدالله، تفسیر انسان به انسان، چ اول، ۱۳۸۴ش، اسراء، قم.
۸. جوادی آملی، عبدالله، تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۰، چ اول، ۱۳۷۹ش، اسراء، قم.

۹. جوادی آملی، عبدالله، تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۱، چ سوم، ۱۳۷۹ش، اسراء، قم.
۱۰. جوادی آملی، عبدالله، تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۴، چ دوم، ۱۳۸۱ش، اسراء، قم.
۱۱. جوادی آملی، عبدالله، تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۵، چ اول، ۱۳۷۲ش، اسراء، قم.
۱۲. جوادی آملی، عبدالله، تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۶، چ اول، ۱۳۸۳ش، اسراء، قم.
۱۳. جوادی آملی، عبدالله، تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۱۷، چ اول، ۱۳۸۷ش، اسراء، قم.
۱۴. جوادی آملی، عبدالله، تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۲، چ اول، ۱۳۸۳ش، اسراء، قم.
۱۵. جوادی آملی، عبدالله، تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۳، چ اول، ۱۳۸۳ش، اسراء، قم.
۱۶. جوادی آملی، عبدالله، تفسیر موضوعی قرآن مجید، ج ۹، چ اول، ۱۳۸۰ش، اسراء، قم.
۱۷. جوادی آملی، عبدالله، حکمت نظری و عملی در نهج البلاغه، چ سوم، ۱۳۷۹ش، اسراء، قم.
۱۸. جوادی آملی، عبدالله، حماسه و عرفان، چ اول، ۱۳۷۷ش، اسراء، قم.
۱۹. جوادی آملی، عبدالله، حیات عارفانه امام علی(ع)، چ دوم، ۱۳۸۱ش، اسراء، قم.

۲۰. جوادی آملی، عبدالله، دین شناسی، چ اول، ۱۳۸۱ش، اسراء، قم.
۲۱. جوادی آملی، عبدالله، سرچشمہ اندیشه، ج ۱، چ اول، ۱۳۸۲ش، اسراء، قم.
۲۲. جوادی آملی، عبدالله، سرچشمہ اندیشه، ج ۲، چ اول، ۱۳۸۲ش، اسراء، قم.
۲۳. جوادی آملی، عبدالله، سرچشمہ اندیشه، ج ۲، چ اول، ۱۳۸۲ش، اسراء، قم.
۲۴. جوادی آملی، عبدالله، سرچشمہ اندیشه، ج ۵، چ اول، ۱۳۸۳ش، اسراء، قم.
۲۵. جوادی آملی، عبدالله، سرچشمہ اندیشه، ج ۶، چ اول، ۱۳۸۴ش، اسراء، قم.
۲۶. جوادی آملی، عبدالله، سروش هدایت، ج ۱، چ اول، ۱۳۸۰ش، اسراء، قم.
۲۷. جوادی آملی، عبدالله، شمس الوحی تبریزی، چ اول، ۱۳۸۶ش، اسراء، قم.
۲۸. جوادی آملی، عبدالله، شمیم اندیشه دفتر یکم، چ اول، ۱۳۸۵ش، اسراء، قم.
۲۹. جوادی آملی، عبدالله، علی بن موسی الرضا(ع) و القرآن الحکیم، ج ۱، چ اول، ۱۳۸۴ش، اسراء، قم.
۳۰. جوادی آملی، عبدالله، عین نصاخ (شرح تمهید القواعد ابی ترکه)، ج ۱، چ اول، ۱۳۸۷ش، اسراء، قم.
۳۱. جوادی آملی، عبدالله، مهر استاد (سیری در سیره علمی و عملی استاد جوادی آملی)، چ اول، ۱۳۸۴ش، اسراء، قم.
۳۲. جوادی آملی، عبدالله، هدایت در قرآن، ج اول، ۱۳۸۵ش، مرکز نشر فرهنگی رجاء، تهران.
۳۳. حر عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه، ج ۱۱، مؤسسه آل البيت(ع)، دارالحیاء التراث، ۱۴۱۴ق.
۳۴. صدرای شیرازی، محمد بن ابراهیم، الاسفار، ج ۳، انتشارات دارالمعارف

الاسلامیه، تهران، ۱۳۷۹ش.

.٣٥. کلینی، محمد بن یعقوب، الکافی، تصحیح علی اکبر غفاری، بیروت، ۱۴۰۱ق.

.٣٦. مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار، بیروت، دار احیاء التراث العربی، ۱۴۰۳ق.

.٣٧. مجلسی، محمد باقر، مرآه العقول، تحقیق هاشم رسولی محلاتی، انتشارات دارالکتب الاسلامیه، تهران، ۱۳۶۳ش.

بسمه تعالیٰ

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ ه.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سرہ الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسريع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر بنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب نقلین (کتاب الله و اهل البيت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر بنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفاً ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده‌ی نویسنده‌ی آن می‌باشد.

فعالیت‌های موسسه:

۱. چاپ و نشر کتاب، جزو و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه‌های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماكن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی‌های رایانه‌ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ‌گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه‌ساز، موبایل‌ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

۹. برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره‌های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه:

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان.

در پایان:

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقليد و همچنین سازمان‌ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعة و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

